

جغرافیا و توسعه شماره ۴۷ تابستان ۱۳۹۶

وصول مقاله: ۱۳۹۵/۰۴/۲۵

تأیید نهایی: ۱۳۹۵/۱۰/۱۱

صفحات: ۱۸۵ - ۲۱۲

تبیین پدیده‌ی پراکنده‌رویی در منطقه‌های کلان‌شهری؛ مورد پژوهی: منطقه‌ی کلان‌شهری شیراز

سحر ندایی طوسی^{۱*}، باقر باقری^۲

چکیده

پدیده‌ی پراکنده‌رویی، توسعه‌ی کالبدی کم‌تراکم، بدون برنامه و جسته‌گریخته‌ای که با گسترش نامحدود به نواحی پیرامونی غالباً دارای ارزش طبیعی شهر مشخص می‌شود، در سال‌های اخیر به یکی از چالش‌های اصلی برنامه‌ریزی توسعه‌ی فضایی شهرهای سرتاسر جهان مبدل شده است. در این رابطه پژوهش پیش‌رو بر آن است تا با هدف برنامه‌ریزی رویارویی با پدیده‌ی پراکنده‌رویی در موردي‌پژوهی منطقه‌ی کلان‌شهری شیراز، از طریق شناسایی پیش‌ران‌های اثرگذار، چارچوب جامع و یکپارچه‌ای پیشنهاد دهد. روش اصلی منتخب مقاله، که پژوهشی تبیینی به شمار می‌رود، با نیت شناسایی روابط سببی اثرگذار بر وقوع پدیده‌ی پراکنده‌رویی، روش آماری مبتنی بر تحلیل مسیر در کنار روش‌های تحلیل فضایی همچون تحلیل هولدرن و ANN است. داده‌های مورداستفاده از نوع داده‌های ثانویه و در قالب سری زمانی بوده که بخشی از سرشماری‌های نفوس و مسکن مرکز آمار ایران و بخشی نیز از طرح‌های جامع، مجموعه شهری و ناحیه شیراز بهره‌گیری شده است. نتایج تحلیل‌های صورت‌پذیرفته، نشان‌گر آن است که شدت پراکنده‌رویی به وقوع پیوسته رابطه‌ی مستقیمی با فاصله از مرکز کلان‌شهر شیراز دارد. بررسی شاخص‌ها و پیش‌ران‌های اثرگذار بر وقوع پدیده‌ی پراکنده‌رویی در منطقه‌ی کلان‌شهری شیراز گویای آن است که برخلاف بسیاری از تجارب مورود شده، عامل "سرانه‌ی مصرف زمین" عامل اصلی نبوده و "رشد جمعیت" ناشی از فرستاده‌های شغلی، بالاتر بودن درآمد نسبی خانوار، سیاست‌های توسعه‌ی مسکن ارزان‌قیمت پیرامون کلان‌شهر شیراز در قالب شهرک‌های متعدد مسکونی از عوامل اصلی قلمداد می‌شوند. همچنین جذب جمعیت خلاق، ناشی از توسعه‌ی اقتصاد دانشی و نیز پیشرفت زیرساخت‌های فناوری اطلاعات و ارتباطات، اثرگذاری معکوسی بر وقوع پراکنده‌رویی داشته است؛ توسعه‌ی شهری مبتنی بر اتومبیل نیز در نهایت از طریق تحریک پراکنش شهری در نواحی ارزشمند طبیعی و روزتایی باعث تشدید این پدیده شده است. براساس پیشنهادهای نهایی مقاله درخصوص روش‌رویی با پدیده پراکنده‌رویی، توسل یکسویه بر راهکارهای مرسومی همچون افزایش تراکم ساختمانی و توسعه‌ی میان‌افزا و در نتیجه کاهش سرانه‌ی مصرف زمین به تنهایی مؤثر نخواهد بود؛ بلکه در نظر گرفتن نقش عوامل شناسایی شده در اولویت‌های برنامه‌ای و تخصیص منابع، هم‌زمان با توجه به روابط سببی برقرار میان آن‌ها، ضروری است.

کلیدواژه‌ها: پراکنده‌رویی، سرانه‌ی مصرف زمین، تحلیل مسیر، منطقه‌ی کلان‌شهری شیراز.

اجتماعی را به همراه دارد. گرچه طبق نظر برخی صاحبنظران، با وجود تمام پیامدها و آثار منفی ناشی از پراکنده‌رویی شهری، توسعه‌ی پراکنده‌رو از مزایایی نیز برخوردار است که به صورت بسیار محدود در برخی کشورها مورد توجه قرار می‌گیرد؛ از جمله این مزایا می‌توان به استفاده از مناظر طبیعی پیرامون شهر در محل سکونت، فاصله‌گیری از آلودگی‌ها و صرفهای منفی ناشی از تجمع در مراکز شهری اشاره کرد. اما آن‌چه واضح است، در اکثر مطالعات صورت پذیرفته مرتبط با پراکنده‌رویی و همچنین در پژوهش حاضر هدف، شناسایی و پرداختن به جنبه‌های منفی و بهبود شرایط ناشی از آن است. شایان ذکر است که توجه به جنبه‌های مثبت صرفاً هدفمند بوده و همیشه مورد توافق همگان قرار ندارد. در شکل شماره ۱، مزایا و معایب توسعه‌ی فشرده و پراکنده مدنظر قرار گرفته است.

مقدمه

پراکنده‌رویی به توسعه‌ی کمتر اکما، بدون برنامه و جسته گریخته‌ای اطلاق می‌شود که با گسترش نامحدود به نواحی پیرامونی شهر مشخص می‌شود؛ به عبارت دیگر، پراکنده‌رویی، توسعه‌ی قابل توجه مسکونی و غیرمسکونی در محیطی نسبتاً بکر به شمار می‌رود (Burchell & Galley, 2003:151). خطر پراکنده‌رویی به طور خاص در پیرامون شهرهای بزرگ احساس می‌شود و در پی خود تخریب مناظر و چشم‌اندازهای طبیعی و کاهش مطلوبیت و زیست‌پذیری، افزایش طول سفر و افزایش انتشار آلاینده‌ها در محیط اعم از خاک، آب‌وهوای افزایش مصرف انرژی و منابع طبیعی و ردمای شهر بر محیط‌زیست و درنتیجه نقض توسعه‌ی پایدار، افزایش هزینه‌های تامین زیرساخت‌های شهری به واسطه‌ی توسعه‌ی فضایی شهر و پیرو آن افزایش هزینه‌های جاری و عمرانی و ناپایداری اقتصادی شهر و در نهایت کاهش پیوندها و تعاملات اجتماعی و ناپایداری‌های

شکل ۱: مزایا و معایب الگوهای فشرده و پراکنده توسعه‌ی شهر
مأخذ: بر اساس (Jenks & Burgess, 2000: 137)

تغییرات شگرف آن در پنج دهه‌ی اخیر است؛ به نحوی که براثر افزایش بیست برابری مساحت آن به سمت زمین‌های باگی پیرامون، منطقه‌ای که روزی حدود ۳۲۰۰ هکتار باغ را شامل می‌شد، دچار خدشه شده است (برزگر، ۱۳۹۱: ۵) و در صورت تداوم این روند در آینده وضعیت توسعه پایدار منطقه و محیط پیرامون مختل خواهد شد؛ به نحوی که منطقه با کسری اکولوژیک مواجه خواهد شد.

در ادامه با هدف تحقیق دستورکار پیش‌گفته، به تفکیک به تشریح گام‌های تنظیم شده پرداخته خواهد شد.

مبانی نظری مرتبط با مفهوم‌شناسی، سنجش و تبیین پدیده‌ی پراکنده‌رویی

دو دیدگاه نظری یا جنبش اصلی موافق و مخالف پدیده پراکنده‌رویی وجود دارد؛ ۱- دیدگاه پشتیبان^۳ ۲- دیدگاه ضد پراکنده‌رویی^۴. جنبش ضد پراکنده‌رویی را می‌توان بر حسب اهداف متعدد مورد پیگیری به دو مقوله "حافظت" و "رشد هوشمند"^۵ و نیز سه‌شاخه دسته‌بندی کرد؛ شاخه‌ی حامیان برنامه‌ریزی شهری کاراتر از لحاظ اثربر، شاخه‌ی پیروان تراکم بالا و شاخه‌ی محافظان زمین، نواحی روستایی ارزشمند و دارایی‌های محیط‌زیستی. اهدافی که در هر یک از این شاخه‌ها پیگیری می‌شود باعث تعریف و اندازه‌گیری پراکنده‌رویی از دیدگاه‌های مختلف شده‌است. به عنوان نمونه شاخه‌ی پیروان تراکم، پدیده‌ی پراکنده‌رویی را بر حسب میزان تراکم نواحی کلان‌شهری تعریف و اندازه‌گیری می‌کنند. "نمایه‌ی پراکنده‌رویی امروز آمریکا"^۶ نمونه‌ای در این زمینه به شمار می‌رود. در حالی که از دیدگاه شاخه‌ی محافظان زمین، پراکنده‌رویی با میزان تغییر کاربری زمین‌های کشاورزی و باگی خارج محدوده‌ی شهری سنجیده

پراکنده‌رویی بیشتر مناطق شهری بزرگ همانند مناطق کلان‌شهری را هدف قرار می‌دهد. منظور از منطقه‌ی کلان‌شهری در پژوهش پیش رو، منطقه‌ای است متشكل از یک هسته‌ی اصلی پرجمعیت شهری به همراه کانون‌های سکونت شهری و روستایی و فعالیتی پیرامون آن که با هسته‌ی مرکزی شهری دارای ارتباط و وابستگی عملکردی و کالبدی بالایی است. در واقع این مفهوم مبتنی بر گستره‌ی بازار کاری است که به نوعی به عنوان کانون اصلی فعالیت و اشتغال (ناحیه‌ای با انبوی از مشاغل در دسترس) و نواحی مجاور آن تعریف می‌شود که گره‌های ارتباطی مستحکمی نیز با کانون دارد.

با مقدمه‌ی پیش‌گفته، پژوهش پیش رو بر آن است تا پس از مرور مبانی نظری مرتبط و استنتاج چارچوب مفهومی و روش‌شناسی درخور، نخست به گونه‌شناسی و تشریح وضعیت پراکنده‌رویی و تغییرات آن در منطقه‌ی کلان‌شهری شیراز ایران در فاصله‌ی سال‌های ۱۳۳۵ تا ۱۳۹۲ (بر حسب داده‌های ثانویه‌ی آماری و فضایی در اختیار) بپردازد.

در نهایت نیز با هدف تدارک دستورالعمل و راهنمای برای روپارویی با مسئله، از طریق شناسایی و شاخص‌سازی پیش‌ران‌های اثرگذار بر وقوع پدیده‌ی پراکنده‌رویی، ریشه‌یابی نظری و تبیین پدیده‌ی پراکنده‌رویی در منطقه‌ی کلان‌شهری شیراز را در دستور کار قرار دهد. شیوه‌ی منتخب به منظور آزمون مدل مفهومی مستخرج از مرور مبانی نظری مرتبط و در نهایت پیشنهاد مدل تحریی برآش‌یافته^۱ به منطقه‌ی کلان‌شهری شیراز روش تحلیل مسیر^۲ خواهد بود. علت انتخاب این منطقه در بررسی و تبیین پدیده‌ی پراکنده‌رویی، به عنوان ششمین کلان‌شهر ایران با جمعیتی بالغ بر ۱۴۰۰۰۰ نفر مطابق آخرین سرشماری رسمی سال ۱۳۹۰ جمهوری اسلامی ایران،

3-Pro sprawl
4-Anti-sprawl
5-Smart growth
6-USA Today Sprawl Index

1-Good-fitting model
2-Path analysis

گلی (Burchell & Golley, 2003: 151) پراکنده‌رویی را توسعه‌ای با تراکم پایین و جسته گریخته تعریف می‌کند که با گسترش نامحدود به خارج مشخص می‌شود. به عبارت دیگر، پراکنده‌رویی، توسعه قابل توجه مسکونی و غیرمسکونی در محیطی نسبتاً بکر است. جاگر و سایرین (Jaeger et al, 2010:4) پراکنده‌رویی را به عنوان وضعیتی قابل مشاهده، به عنوان نوعی از منظر شهری تعریف می‌کنند که در آن توسعه‌ی شهری به صورت مجزا گسترش یافته و بلوک‌های ساختمانی در فاصله‌ی دوری از یکدیگر واقع شده‌اند. علاوه‌بر این تعاریف کمی، تعریف‌های کیفی نیز از پراکنده‌رویی وجود دارد.

از جمله تعریفی که الگور^۲ در سخنرانی سال ۱۹۹۸ خود در کنفرانس سالانه شورای رهبران دموکراتیک ارائه می‌کند: "توسعه آشفته و از لحاظ برنامه‌ریزی ضعیف که امکان احوال‌پرسی همسایگان در پیاده‌روها را ناممکن می‌سازد، خرید یک بطری شیر را مستلزم صرف یک چهارم گالن بنزین می‌کند و دسترسی پیاده کودکان به مدرسه را ناممکن می‌سازد" در مجموع مروری بر تعاریف موجود امکان سنجشناصی پدیده‌ی پراکنده‌رویی را به شرح زیر در قالب چهار نظام ممکن می‌سازد: ۱- نظام توسعه‌ی فضایی- رشد نامنظم و آشفته، رشد پراکنده و جسته گریخته (ساخت و ساز منفصل و مجزا)، فاصله‌گیری از مرکز شهر؛ ۲- نظام برنامه‌ریزی (میزان تعهد به اصول برنامه)- رشد بدون برنامه و کنترل نشده، پراکنش توسعه و راه مرزهای شهری و لبه‌های فعالیتی؛ ۳- نظام کاربری زمین و تراکم- تغییر کاربری زمین‌های باز، کشاورزی و روستایی، توسعه‌ی تک عملکردی و ترویج رویکرد پهنه‌بندی زمین، تراکم پایین ساختمانی و جمعیتی؛ ۴- نظام ارتباطات و دسترس‌پذیری- دسترسی محدود و بدون تنوع حمل و نقلی (توسعه‌ی اتومبیل محور)،

می‌شود (Beck et al, 2003: 14-15). همزمان گروهی از سیاستمداران و پژوهشگران آزادی‌خواه و روزنامه‌نگاران مدافع بازار آزاد، باعث تشویق و ترویج پدیده‌ی پراکنده‌رویی و ارزش‌های زندگی آمریکایی شده‌اند. از دیدگاه ایشان پراکنده‌رویی مزایایی همچون مسکن قابل استطاعت، پارکینگ رایگان، حرکت آزادانه، فضای کافی، حیاط و هم‌جواری با نواحی سبز پیرامون شهری و در نهایت کیفیت بالای زندگی را برای شهروندان به ستوه آمده از زندگی شهری به ارمغان می‌آورد (Beck et al, 2003: 35-36).

تعاریف متعدد و متنوعی از انگاشت "پراکنده‌رویی شهری" در برابر "شهرهای فشرده"^۱ وجود دارد. پراکنده‌رویی شهری را می‌توان در قالب یک وضعیت (از طریق سنجش درجه پراکنده‌رویی) و یا یک فرآیند تعریف کرد. اوینگ پراکنده‌رویی را نوعی از توسعه‌ی شهری می‌داند که از ترکیب سه ویژگی شناخته می‌شود: ۱- توسعه‌ی جسته گریخته یا متفرق ۲- توسعه‌ی نوارهای تجاری ۳- گسترش وسیع کم‌تراکم و یا توسعه‌ی تک کارکردی. از دیدگاه وی این اصطلاح با شاخص‌هایی مانند دسترسی محدود و فقدان فضاهای باز عملکردی قابل شناسایی است (Ewing, 1997: 32). (Ewing et al, 2002: 31) وی در سال ۲۰۰۲ پراکنده‌رویی را فرآیندی تعریف می‌کند که طی آن پراکنش توسعه در سرتاسر منطقه سریع‌تر از رشد جمعیت اتفاق می‌افتد و دارای چهار بعد است؛ ۱- جمعیتی که با تراکم کم پراکنده شده‌اند، ۲- خانه‌ها، مراکز خرید و محل‌های کار به شدت گستره و منفصل از یکدیگر (پهنه‌بندی مجازی کاربری‌ها)، ۳- شبکه‌ای از خیابان‌های تقسیم شده به وسیله‌ی بلوک‌های بزرگ بادسترس‌پذیری پایین پیاده ۴- عدم شفافیت در تعریف مراکز پرونق فعالیت مانند مرکز تجاری شهر و سایر مراکز شهری بورچل و

فاصله‌گیری محل سکونت از محل اشتغال و مراکز بر اساس این چهار نظام منتخب، تعاریف مرور شده به شرح جدول شماره‌ی ۱ گونه‌بندی شده‌اند.

جدول ۱: مقوله‌بندی نظری تعاریف مرور شده از پدیده‌ی پراکنده‌رویی

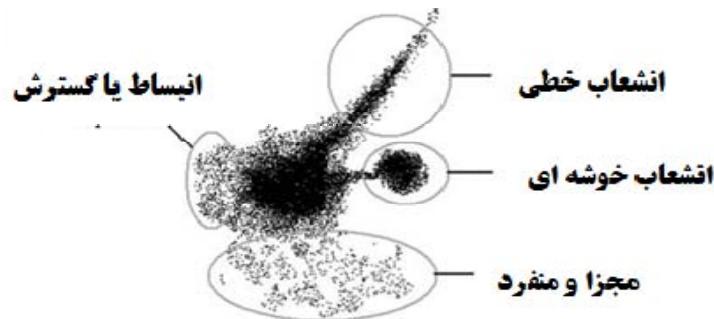
(Nelson, 1999), (Akademie für Raumforschung und Landesplanung, 1970: 3863) رشد ناهمانگ، (Al Gore, 1998) توسعه آشته،	رشد نامنظم و آشته	نظام توسعه‌ی فضایی
(USHUD, (Ewing, 1997: 32), (Akademie für Raumforschung und Landesplanung, 1970:3863) مفترط و پراکنده، (Burchell & Galley, 2003: 151), (Jaeger et al, 2010) ساخت‌وساز (Nelson, 1999) مقدار پایین پیوستگی و خوش‌های بودن،	رشد پراکنده و جسته‌گریخته (ساخت‌وساز متفرق)	
(Burchell & Galley, 2003: 151) پراکنش اشتغال در فاصله بیش از ۱۰ مایلی CBD، (Glaeser et al, 2001) پراکنش اشتغال و راهی شعاع سه مایلی CBD	فاصله‌گیری از مرکز شهر	
(Akademie für Raumforschung und Landesplanung, 1970: 3863) Geo- (Leser & Huber-Frohli, 1997) منازل، (Ermer, 1994: 119) گسترش غیر سیستماتیک، (VLP & ARL, 1999: 106) (Nelson, 1999) تشدید بدون برنامه و غیر سیستماتیک رشد به خارج، (Moe, 1999) همراه با برنامه‌ریزی مخرب برای نواحی هم‌جوار، (Al Gore, 1998)، (1999) ضعیف	رشد بدون برنامه و کنترل نشده	نظام برنامه‌ریزی
(Sierra Club, 1999: 1) (Ermer, 1994: 119) گسترش خارج از لبه‌های خدماتی و اشتغال، (USHUD, 1999: 33) (Moe, 1999) گسترش نامحدود به خارج، (Geo-Kommunikation, 2000-2002: 456)	پراکنش برون‌شهری توسعه	
(Fulton et al, 2001), (Ewing et al, 2002) افزایش سرانه مصرف زمین	پیشی گرفتن رشد کالبدی از جمعیتی	
(Ermer, 1994: 119) به کارگیری مفترط مناظر باز، (VLP & ARL, 1999: 106) (TVP & ARL, 1999: 106) تخریب مناظر و اکوسیستم‌های طبیعی، (Geo-Kommunikation, 2000-2002: 456)	تغییر کاربری زمین‌های کشاورزی، باز و روستایی	نظام کاربری زمین و تراکم
(Sierra Club, 1999: 1) (USHUD, 1999: 33) کاربری زمین، (Galster et al, 2001) (Geo-Kommunikation, 2000-2002: 456) (Moe, 1999) ۲۰۰۱ مقدار پایین اختلاط و مجاورت)	توسعه‌ی تک عملکردی	
(Ewing et al, 2002), (USHUD, 1999: 33), (Ewing, 1997: 32), (Ermer, 1994: 119) (Nelson, 1999) (Pendall, 1999) (Galster et al, 2001) (Galley, 2003: 151) (Moe, 1999)	تراکم پایین	
(USHUD, 1999: 33) استفاده مفترط از اتومبیل شخصی، (Sierra Club, 1999: 1) (Ewing, 1997: 32) (Al Gore, 1998), (Ewing et al, 2002) توسعه اتومبیل محور	دسترسی محدود و بدون نوع	نظام ارتباطات و دسترس‌پذیری
(Galster et al, 2001), (Ewing et al, 2002), (Sierra Club, 1999: 1)	فاصله‌گیری محل سکونت از اشتغال	

مأخذ: نگارنده‌گان، ۱۳۹۵

چهار دسته پراکنده‌رویی را در برابر الگوی رشد میان افزا^۱ قرار می‌دهند. ۱- انشعاب خطی^۲، ۲- انشعاب خوش‌های^۳ -۳- الگوی رشدمنفرد و مجزا^۴ -۴- انبساط یا گسترش پیوسته^۵ (Wilson et al, 2003: 275-285).

الف- مفهوم‌شناسی و گونه‌شناسی پدیده‌ی پراکنده‌رویی از دیدگاه‌های مختلف و بر مبنای تعاریف کمی (شخص مبنای) و کیفی می‌توان پدیده‌ی پراکنده‌رویی را در نگاهی دقیق‌تر با هدف شناسایی آن گونه‌بندی کرد. این مهم در گفتمان مرتبط به شیوه‌های مختلفی انجام شده است. ویلسون و همکاران با گونه‌بندی انواع الگوهای رشد شهری به شرح شکل شماره‌ی ۲،

¹-Infill expansion²-Linear branch³-Clustered branch⁴-Isolated⁵-Expansion

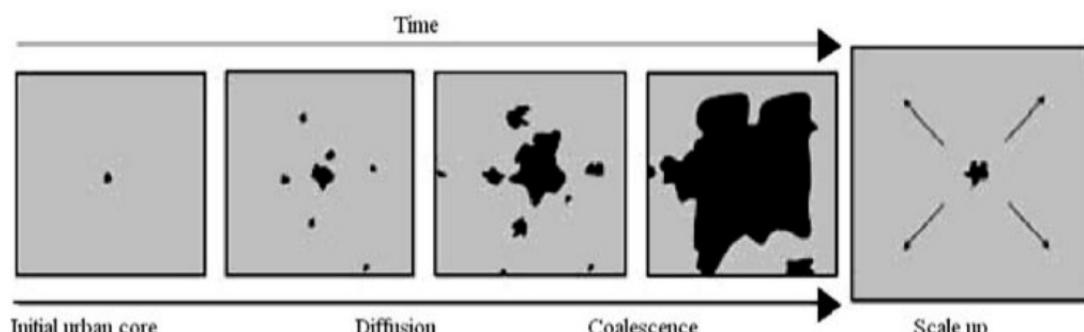
شکل ۲: انواع الگوهای رشد پراکنده‌ی شهری

Makhn: Wilson et al, 2003: 275-285

۲- پراکنده‌رویی گستته^۳ (جهش قورباغه‌ای). هرولد و همکاران فرآیند متنابوب و چرخه‌ای شکل‌گیری پراکنده‌رویی را در چند مرحله به شرح شکل شماره‌ی ۳ معرفی می‌کنند: جهش قورباغه‌ای/پرتاب مراکز توسعه به سمت بیرون^۳، انبساط مراکز، چسبندگی و مراکز، انبساط وغیره (Herold et al, 2005:4)

از دیدگاهی دیگر بر حسب میزان پیوستگی می‌توان دو نوع الگوی پراکنده‌رویی در برابر رشد میان افزا تشخیص داد:

۱- پراکنده‌رویی پیوسته که انواع آن شامل شهر لبای^۱، رشد خطی و رشد خوشه‌ای به معنای رشدی متراکم، فشرده و کامل است (Wilson et al, 2003: 275-285)

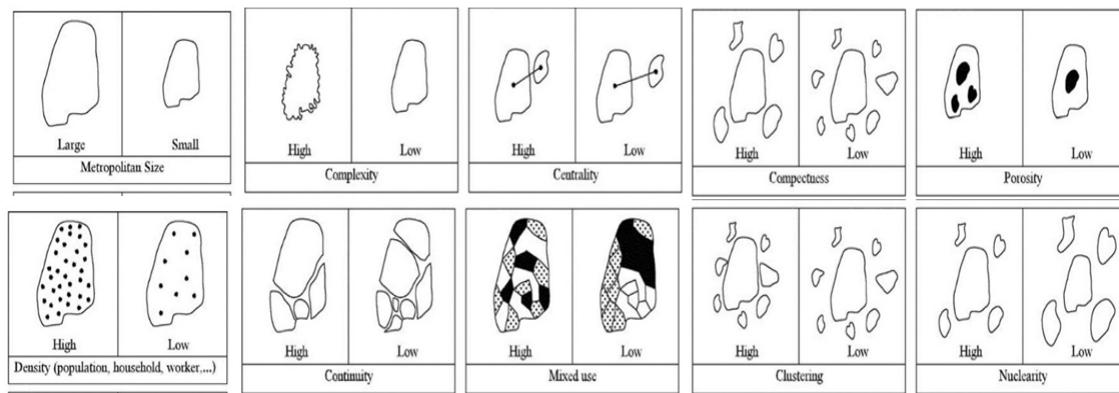

شکل ۳: فرآیند متنابوب و چرخه‌ای شکل‌گیری پراکنده‌رویی

Makhn: Herold et al, 2005:4

زياد تا کم، مرکزگرایی (فاصله تا مرکز) زياد تا کم، فشردگی زياد تا کم، خوشبای بودن، هسته‌ای بودن، پيوستگی زياد تا کم، اختلاط زياد تا کم کاربری؛ (Bhatta, 2010: 117)

باتا (۲۰۱۰) در کوشش برای اندازه‌گیری پراکنده‌رویی از هشت بعد به شرح شکل شماره‌ی ۴ استفاده می‌کند: اندازه شهر (کوچک تا بزرگ)، تراکم زياد تا کم (جمعيت، خانوار و نيروي کار)، پيچيدگي

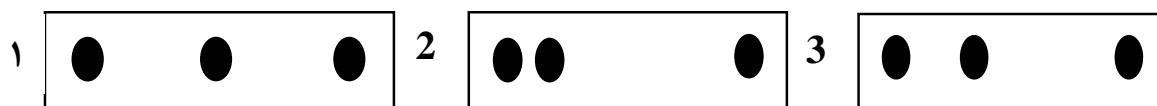

شکل ۴: ابعاد هشتگانه‌ی پراکنده‌رویی

Makhn: 2010: 117

الگوی خطی شماره ۱ بیشترین میزان پراکنده‌رویی و
الگوی خطی شماره ۲ کمترین میزان پراکنده‌رویی را
نمایش می‌دهد (Jaeger et al, 2010: 401).

جاگر و همکاران (۲۰۱۰) نحوه‌ی پراکنش قطعات شهری درجه‌های متفاوتی از پراکنده‌رویی را به شرح شکل شماره‌ی ۵ در قالب رابطه‌ای خطی صورت‌بندی می‌کنند.

شکل ۵: درجه‌های متفاوت پراکنده‌رویی

Jaeger et al, 2010:

زیاد، ۳- تمرکز^۳ کم تا زیاد، ۴- توسعه خوش‌های، ۵- مرکزگرایی^۴ کم تا زیاد، ۶- تک‌هسته‌ای یا چند هسته‌ای بودن، ۷- استفاده‌ی مختلط یا تک‌عملکردی.

همچنین گالستر و همکاران، انواع پراکنده‌رویی را بر حسب وضعیت منطقه در قالب هفت بعد به شرح جدول شماره‌ی ۲ دسته‌بندی می‌کنند: ۱- تراکم کم تا زیاد، ۲- پیوستگی^۱ کم از نوع جهش قورباغه‌ای^۲ تا

جدول ۲: گونه‌بندی انواع پراکنده‌رویی از دیدگاه گالستر

بعد	کم	بعد	کم	بعد	زیاد
پیوستگی					
خوش‌بودن توسعه					
استفاده‌ی مختلط از زمین					

Galster et al, 2001:

منشأ و موقعیت شکل‌گیری در قالب چندگونه زیر کدگذاری می‌کند (Plater-Zyberk, 2009: 5)

پلاتر زیرک در گزارشی که باهدف مقابله با پراکنده‌رویی در میامی فلوریدا از طریق تنظیم کدهای هوشمند^۱ تهیه می‌کند، انواع پراکنده‌رویی را بر حسب

جدول ۳: انواع پراکنده‌رویی بر حسب منشأ و موقعیت شکل‌گیری^۲

تقسیمات شهری فرعی روستایی ^۳	تقسیمات شهری فرعی تکخانواری	تقسیمات شهری فرعی چندخانواری	مراکز خرد و نواهی تجاری	پارک‌های کسبو کار و پردیس‌های دانشگاهی	مراکز خرد بزرگ (مال)	شهرهای لبه‌ای ^۴
 قطعات یک تا دو طبقه دارای حیات پشت و جلو، مناظر طبیعی و جاده‌های روستایی، زمین‌های کشاورزی و باغی، خیابان‌های محلی و پخش‌کننده	 دارای کول دی ساک ^۴ ، نبود ساختارهای بلوك مانند، خانه‌های یک تا سه‌طبقه، فضای باز عموماً در باز عموماً در حیاط پشتی، خیابان‌های محلی و پخش‌کننده	 خیابان‌های نامناسب برای پیاده‌رو، نبود ساختارهای بلوكی، فضای سبز منقطع، فضای باز عموماً در حیاط پشتی، خانه‌های یک طبقه، خیابان‌های محلی و پخش‌کننده	 تراکم ترافیک، نامناسب برای پیاده‌رو، پیاده‌رو، دسترسی‌پذیری میان قطعات و خیابان، پراکنده، یک تا چندطبقه، خیابان‌های جمع و پخش کننده با شریانی	 واسته به اتوبیل، نامناسب برای پیاده‌رو، پیاده‌رو، دسترسی‌پذیری میان قطعات و خیابان، پراکنده، یک تا چندطبقه، خیابان‌های جمع و پخش کننده با شریانی	 ساژه‌های عظیم احاطه‌شده توسط پارکینگ، عموماً یک تا سه‌طبقه، خیابان‌های جمع و پخش کننده با شریانی و کمرنده‌ها	 شامل خوش‌بودن توسعه ن نقاط تبادل تجارتی و مسکونی، مجاور نقاط تبادل بزرگراهی و شریانی، نامناسب برای پیاده‌رو، توسعه بلندمدت‌به، تراکم بالا، پلازاهاي باز شهری،

Plater-Zyberk, 2009:

1-Smart code
2-Edge cities
3-Rural subdivision
4-Cul-de-sac

(Batty et al, 1999:205-233; Tsai, 2005: 141-161; Sudhira et al, 2004:29-39; Torrens & Alberti, 2000:6-32 ; Terzi & Bolen, 2011: 1229-1250) از عوامل سه‌گانه ۱- تراکم (تراکم ناچالص جمعیتی و ساختمانی و سطح اشغال)، ۲- اختلاط کاربری (نسبت کاربری مسکونی، نسبت کاربری تجاری، نسبت تسهیلات شهری مانند بیمارستان، پارک و مدرسه) و ۳- فاصله (میانگین فاصله جغرافیایی میان محله‌ها با یکدیگر، میانگین فاصله محله‌ها با مرکز، میانگین فاصله مرکز استغال با CBD و...) در سنجش پراکنده‌رویی استفاده می‌کنند.

سیدنتاپ و فینا در سنجش میزان پراکنده‌رویی در ۲۶ کشور اروپایی، از سه‌ی سنجه پرتکرار ۱- وسعت فضایی کاربری‌های شهری و نرخ تبدیل زمین به کاربری‌های شهری، ۲- میزان فشردگی^۲ نواحی شهری و پراکنش فضایی^۳ توسعه‌های جدید ۳- تراکم جمعیت در پلی‌گن‌های ۲۰ در ۲۰ کیلومتری استفاده می‌کنند (Siedentop & Fina, 2012: 3).

اوینگ و همکاران^۴ نیز با توصل بر چهار شاخص میانگین تراکم جمعیت در بخش‌های مختلف شهر و حومه، میزان اختلاط کاربری (از طریق سه نوع سنجه؛ ۱- میزان اختلاط مرکز شغلی و سکونت، ۲- میزان تنوع کاربری زمین در محله‌ها و ۳- میزان دسترسی کاربری‌های مسکونی به خدمات شهری بهویژه در نواحی پیرامونی)، موقعیت و تعدد مراکز و دسترسی (شبکه‌های متراکم یا پراکنده، متصل یا منقطع، مستقیم یا منحنی) به سنجش پراکنده‌رویی و آثار آن در آمریکا می‌پردازند (Ewing et al, 2002: 17-24).

ب- معرفی مبانی نظری مرتبط با شیوه‌های اندازه-

گیری پدیده‌ی پراکنده‌رویی

در متون موجود شیوه‌های مختلف تک‌سنجه‌ای یا چندسنجه‌ای برای اندازه‌گیری میزان پراکنده‌رویی معرفی شده است. ساده‌ترین و پر تکرارترین متغیر مورد استفاده تراکم است (Peiser, 1989: 193-204) علاوه بر تراکم، متغیرهای دیگری همچون موقعیت قرارگیری مراکز فعالیتی و سکونتی نسبت به یکدیگر یا نسبت به مراکز، میزان پیوستگی توسعه‌های شهری، میزان تمرکزگرایی و میزان اختلاط کاربری نیز در سنجش میزان پراکنده‌رویی به کار گرفته می‌شوند. گالستر و همکاران (Galster et al, 2001: 681-717) پراکنده‌رویی را با هفت سنجه مورد اندازه‌گیری قرار می‌دهند؛ میزان تراکم، پیوستگی، تمرکز، خوشای بودن، مرکزگرایی، تعداد هسته‌ها یا مراکز، اختلاط کاربری؛ کاون (Kahn, 2001:77-86) با ملاک عمل قرار دادن سنجه‌ی "میزان پراکنش کانون‌های شغلی نسبت به مرکز شهر"، وضعیت تمرکز کلیه‌ی کانون‌های شغلی در شعاع ۱۰ مایلی مرکز شهر (CBD) را به معنای درجه صفر پراکنده‌رویی و وضعیت قرارگیری کلیه کانون‌های شغلی در خارج از این شعاع را به معنای پراکنده‌رویی کامل ارزیابی می‌کند. گرچه تعریف وی عملاً نسبت به وضعیت کانون‌های سکونتی و نیز در نظر گرفتن الگوهای چندمرکزی توسعه مراکز فعالیتی بی‌تفاوت است.

گلاوسر و همکاران^۱ نیز از همین معیار لیکن در دو شعاع سه مایلی و ۱۰ مایلی از مرکز تجاری برای اندازه‌گیری میزان پراکنده‌رویی مراکز فعالیت آمریکا استفاده می‌کنند (Glaeser et al, 2001:681-717).

2-Compactness
3-Spatial dispersion
4-Ewing et al

1- Glaeser et al

به دست می‌دهد

(Ewing, 1997:32; Bhatta, 2010:18; Geo-Kommunikation, 2000-2002: 469; Harvey & Clark, 1965:1-9; Cheng & Masser, 2003:199-217; Yang & Lo, 2003:463-488). این عوامل را می‌توان در مجموع در قالب هفت عامل اصلی شامل عوامل مرتبط با ۱- اقتصاد زمین و مسکن، ۲- کاربری زمین و کمبود فضاهای قابل توسعه درون بافت شهری، ۳- گرایش‌های فرهنگی و الگوهای رفتاری و مصرفی ۴- نظام سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی توسعه‌ی شهری، ۵- پیشرفت‌های به وقوع پیوسته در زمینه‌ی فناوری اطلاعات و ارتباطات و درنتیجه کم‌اهمیت ساختن بحث مکان‌مندی جمعیت و فعالیت، ۶- تغییر ساختار اقتصادی شهرها ۷- شکل‌گیری نیروهای گریز از مرکز و صرفه‌های منفی ناشی از مقیاس در شهرهای بزرگ خلاصه کرد. این عوامل از طریق شکل‌دهی به سه پدیده وقوع پراکنده‌رویی پیرامون شهرهای بزرگ را تسهیل خواهند کرد: الف- ایجاد شهرهای لبه‌ای به واسطه‌ی احداث کانون‌های تجاری و فعالیتی جدید پیرامون شهرها مانند مال‌ها و مجتمع‌های تجاری بزرگ (VLP & ARL, 1999:106)، ب- شکل‌گیری شهرهای کناره‌ای^۳ به واسطه‌ی گسترش ساخت و سازهای مسکونی در حاشیه‌ی شهرهای بزرگ (Leser & Huber-Frohli, 1997:1037) و ادھهای فعالیتی صنعتی زمین‌بر در نواحی پیرامونی شهرها مانند کسب‌وکارهای صنعتی و فرودگاه‌ها.

پ- شناسایی پیش‌ران‌های اثرگذار بر وقوع پدیده‌ی

پراکنده‌رویی (ربیشه‌یابی نظری)

مروری بر متون مختلف موجود در راستای تبیین پدیده‌ی پراکنده‌رویی عوامل متعددی را به دست می‌دهد. لیکن از دیدگاهی کلی می‌توان دو عامل اصلی را معرفی کرد (Beck et al, 2003: 38-46): نخست "افزایش جمعیت" ناشی از رشد طبیعی و مهاجرت و دیگری افزایش "سرانه‌ی مصرف زمین"^۱ که "سرانه‌پراکنده‌رویی"^۲ نیز نامیده می‌شود (میزان پراکنده‌رویی تابعی از جمعیت ضربدر سرانه زمین مصرفی); افزایش سرانه‌ی زمین مصرفی نیز خود از عواملی همچون سیاست‌های دولتی و عمومی، مقررات تراکم و پهنه‌بندی زمین، کیفیت خدمات شهری، ساخت ارزان، قیمت کم زمین و مسکن در نواحی پیرامونی، مقررات سخت‌گیرانه استقرار جمعیت و فعالیت در نواحی مرکزی شهرها، ضعف سیاست‌های مرتبط با زمین‌های رهاسده شهری، الگوهای سکونت، ترجیح مکان گزینی فعالیت‌ها، پیشرفت‌های فناورانه، گسترش شبکه‌های ارتباطاتی، سیاست‌های مسکن، کاهش اندازه خانوار، عدالت محیط‌زیستی و در مواردی ترس از تروریسم و جرم و جنایت مناطق مرکزی شهرها ناشی می‌شود. علاوه بر دو متغیر جمعیت و سرانه‌ی مصرف زمین، مروری بر گفتمان‌های نظری موجود در زمینه‌ی پراکنده‌رویی پیش‌ران‌های دیگری را نیز به شرح جدول شماره‌ی ۴

جدول ۴: چارچوب مفهومی ریشه‌یابی و قوع پدیده‌ی پراکنده‌رویی در مناطق کلان‌شهری

مفهوم‌ها/ابعاد چرایی و قوع پدیده	عوامل اثرگذار
اقتصاد زمین و مسکن	بالا بودن قیمت زمین و مسکن در نواحی داخلی شهرها و یا بین بودن آن در لبه‌های شهری اختلافات حقوقی و مالکیتی زمین‌های شهری
کاربری زمین	نبود یا کمبود فضاهای باز قابل توسعه و نیز دشواری تملک زمین افزایش گرایش به زندگی در طبیعت در گریز از شهرنشینی
گرایش‌های فرهنگی و الگوهای رفتاری	افزایش طبیعی جمعیت و مهاجرت گرایش به الگوهای ساخت‌وساز تک خانواری گرایش به مالکیت زمین و مسکن / سرمایه‌گذاری در زمین و مسکن گرایش به ترویج استفاده از اتومبیل شخصی
نظام سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی توسعه‌ی شهری	نبود و ضعف سازوکارهای کنترلی و برنامه‌ریزی هدایت توسعه در شهرها تأمین زمین و مسکن توسط نهادهای دولتی و محلی سیاست‌گذاری‌های مالیاتی برای نواحی مختلف شهری
پیشرفت‌های فناورانه اطلاعاتی و ارتباطاتی	توسعه‌ی شبکه‌های ارتباطاتی (حمل و نقل) توسعه‌ی زیرساخت‌های فناوری اطلاعات
ساختمان اقتصادی شهرها	تغییر ساختار اقتصادی شهر به سمت صنایع و فعالیت‌های سنگین و زمین‌بر گسترش فناوری‌های اطلاعاتی و ارتباطی و تغییر ساختار اقتصاد به سمت فعالیت‌های دانش‌بنیان
نیروهای گریز از مرکز	افزایش صرفه‌های منفی اقتصادی درون‌شهری ناشی از تجمع و تراکم بالای فعالیت و جمعیت، ترافیک، آلودگی و ازدحام
عوامل جغرافیای طبیعی	درنتیجه بستر فیزیکی نامناسب مانند زمین‌های ناهموار، تالاب‌ها، زمین‌های معدنی، آبی و غیره

مأخذ: نگارنگان، ۱۳۹۵

نژدیک‌ترین همسایگی) است. داده‌های مورداستفاده از نوع داده‌های ثانویه و در قالب سری زمانی بوده که بخشی از سرشماری‌های نفوس و مسکن مرکز آمار ایران و بخشی نیز از طرح‌های جامع، مجموعه شهری و ناحیه شیراز بهره‌گیری شده است. در این رابطه و در تبیین پدیده‌ی پراکنده‌رویی در منطقه‌ی کلان‌شهری شیراز پیمودن گام‌های متوالر زیر در دستور کار قرار داشته است:

- گام نخست: اندازه‌گیری میزان پراکنده‌رویی و تغییرات آن در قالب سری زمانی ۱۳۹۲ تا ۱۳۹۵ (به عنوان متغیر وابسته‌ی پژوهش)

مواد و روش‌ها

پژوهش پیش‌رو بر آن است تا با هدف برنامه‌ریزی رویارویی با پدیده پراکنده‌رویی در مورد پژوهشی منطقه‌ی کلان‌شهری شیراز، از طریق شناسایی پیش‌ران‌های اثرگذار، به ارائه‌ی چارچوب جامع و یکپارچه‌ای پیرداد. روش اصلی منتخب مقاله، که در زمراهی پژوهش‌های تبیینی در جست‌وجوی چرایی و قوع پدیده به شمار می‌رود، با نیت شناسایی روابط سببی اثرگذار بر وقوع پدیده‌ی پراکنده‌رویی، روش آماری مبتنی بر تحلیل مسیر در کنار روش‌های تحلیل فضایی همچون تحلیل هولدرن و تحلیل‌های جی‌آی‌اس مانند ANN (تحلیل

رگرسیون امکان شناسایی عوامل اثرگذار بر وقوع پدیده را میسر می‌سازند. اما آن‌چه واضح است آن است که همواره مؤلفه‌های شناسایی شده به‌واقع مستقل از یکدیگر نبوده و علاوه بر این که بر یکدیگر تأثیراتی داشته متأثر از مؤلفه‌های دیگری نیز هستند. بر این اساس روش تحلیل مسیر امکان کشف روابط سببی در قالب چارچوبی یکپارچه و جامع را میسر می‌سازد. همچنین امکان تبیین پدیده بر اساس متغیرهای چندگانه ورای دو متغیر جمعیت و سرانهی مصرف زمین را نیز فراهم می‌سازد.

در ادامه به تفکیک به تشریح نتایج گام‌های پیش‌گفته در مورد پژوهی منتخب پرداخته خواهد شد.

معرفی مورد پژوهی منتخب: تشریح وضعیت پراکنده‌رویی در منطقه‌ی کلان‌شهری شیراز

شیراز مرکز استان فارس، یکی از کلان‌شهرهای ایران و از مهم‌ترین شهرهای گردشگری آن به شمار می‌رود. ارتفاع این شهر از سطح دریا حدود ۱۵۰۰ متر بوده و بر دامنه‌ی رشته‌کوه‌های زاگرس واقع شده است. جمعیت شیراز در سال ۱۳۹۰ خورشیدی بالغ بر ۱،۴۶۰،۶۶۵ نفر بوده که این رقم با احتساب جمعیت ساکن در حومه‌ی شهر به ۱،۷۰۰،۶۸۷ نفر نیز می‌رسد. شمال شهرستان شیراز را شهرستان‌های مرودشت و سپیدان و جنوب آن را شهرستان‌های فیروزآباد و جهرم احاطه کرده‌اند. همچنین شهرستان‌های نی‌ریز، استهبان و فسا از شرق و شهرستان کازرون در غرب آن واقع شده‌اند. (مرکز آمار ایران، ۱۳۹۵؛ مهندسان مشاور شهر و خانه، ۱۳۱۱). روند گسترش شتابان این شهر از دهه‌ی ۱۳۳۰ شمسی به بعد، به گونه‌ای بوده است که در دوره‌های مختلف به سمت زمین‌های باخی غنی و ارزشمند پیرامون، به‌ویژه در امتداد محورهای اصلی برونشهری منتهی به آن و به‌تبع وضع توبوگرافی، به دو صورت متصل و منفصل

- ۵ام دوم: شناسایی، گزینش و شاخص‌سازی مؤلفه‌های اثرگذار (همچون اتومبیل محوری، اقتصاد دانشی، مصرف زمین، گسترش واحدهای صنعتی بزرگ‌مقیاس، اعتبارات دولتی و محلی و...) بر وقوع پدیده‌ی پراکنده‌رویی در منطقه‌ی کلان‌شهری شیراز(به عنوان متغیرهای مستقل پژوهش)

- ۵ام سوم: پیشنهاد مدل نظری جامع تبیین‌کننده‌ی پدیده‌ی پراکنده‌رویی در منطقه در قالب روابط سببی نظری

- ۵ام چهارم: گردآوری داده‌های مرتبط و آزمون مدل نظری با هدف تدوین مدل تجربی پدیده‌ی پراکنده‌رویی منطقه‌ی کلان‌شهری شیراز به روش تحلیل مسیر

رهیافت‌های مختلفی به منظور تبیین پدیده‌ی پراکنده‌رویی و شناسایی و کمی‌سازی مؤلفه‌های(پیش-ران‌ها) مختلف اثرگذار در وقوع پدیده‌ی پراکنده‌رویی وجود دارد:

- رهیافت نخست- نسبت ساده^۱: که جمع ساده نرخ رشد مؤلفه‌ها را محاسبه می‌کند و از نسبت نرخ رشد هر مؤلفه بر جمع نرخ رشد کلیه مؤلفه‌ها نسبت اثرگذاری مؤلفه بر پدیده وابسته(پراکنده‌رویی) محاسبه می‌شود.

رهیافت دوم- روش هولدرن^۲: که توسط جان هولدرن به منظور محاسبه نسبت سهم یک متغیر مستقل بر تغییرات متغیر وابسته معرفی شد. در این روش به جای فرض خطی ساده از فرض نمایی در قالب فرمول زیر استفاده می‌شود و درنهایت به روش نسبت ساده سهم اثرگذاری هر مؤلفه محاسبه می‌شود.

$$\frac{\ln(\text{جمعیت نهایی})}{\ln(\text{جمعیت پایه})} + \frac{\ln(\text{سرانه مصرف زمین در سال جهانی})}{\ln(\text{سرانه مصرف زمین در سال پایه})} = \frac{\ln(\text{سرانه مصرف زمین در سال جهانی})}{\ln(\text{سرانه مصرف زمین در سال پایه})}$$

رهیافت سوم- روش تحلیل همبستگی، تحلیل رگرسیون یا تحلیل مسیر^۳: تحلیل‌های آماری

1-Simple ratio approach

2-John Holdern

3-Path Analysis

زمین‌های باغی از سال ۱۳۳۵ تا ۱۳۶۸، از ۱۵۶۵ هکتار به ۵۹۵۲ هکتار افزایش یافته است، لیکن پس از آن در سال ۱۳۸۵ به ۲۹۷۵ هکتار کاهش یافته است. بهترین باغ‌های شیراز در منطقه قصرالدشت و چمران در شمال غرب شیراز واقع شده‌اند.

۲۹۸۷ هکتار از این باغ‌های زیبا زیر ساخت و ساز رفته‌اند. همچنین زمین‌های کشاورزی و مراعع که در سال ۱۳۳۵ حدود ۳۵۷۱۴ هکتار بوده است، پس از آن به دلیل گسترش شهر در سال ۱۳۸۵ به ۱۷۷۲۶ هکتار کاهش یافته است که این موضوع امنیت غذایی منطقه را نیز با چالش مواجه ساخته است.

گسترش یافته است. مروری بر تصاویر هوایی این منطقه در سالیانی نه‌چندان دور به شرح شکل شماره‌ی ۶ و نیز افزایش مساحت منطقه از ۸۹۴ هکتار در سال ۱۳۳۵ به حدود ۱۸۰۰۰ هکتار در سال ۱۳۹۰ (بیش از بیست برابر)، گویای شدت پدیده‌ی پراکنده‌رویی در پنج دهه‌ی اخیر است (گارندگان، ۱۳۹۵)، بر اساس نتایج پژوهش بزرگ (بزرگ، ۱۳۹۱: ۵)، می‌توان اذعان داشت که این گسترش سریع نه تنها به نابودی ۲۹۸۷ هکتار از باغ‌های زیبا منجر شده است، بلکه حدود ۱۸۰۰۰ هکتار از زمین‌های کشاورزی حاصلخیز و مراعع را نیز از بین برده است. میزان

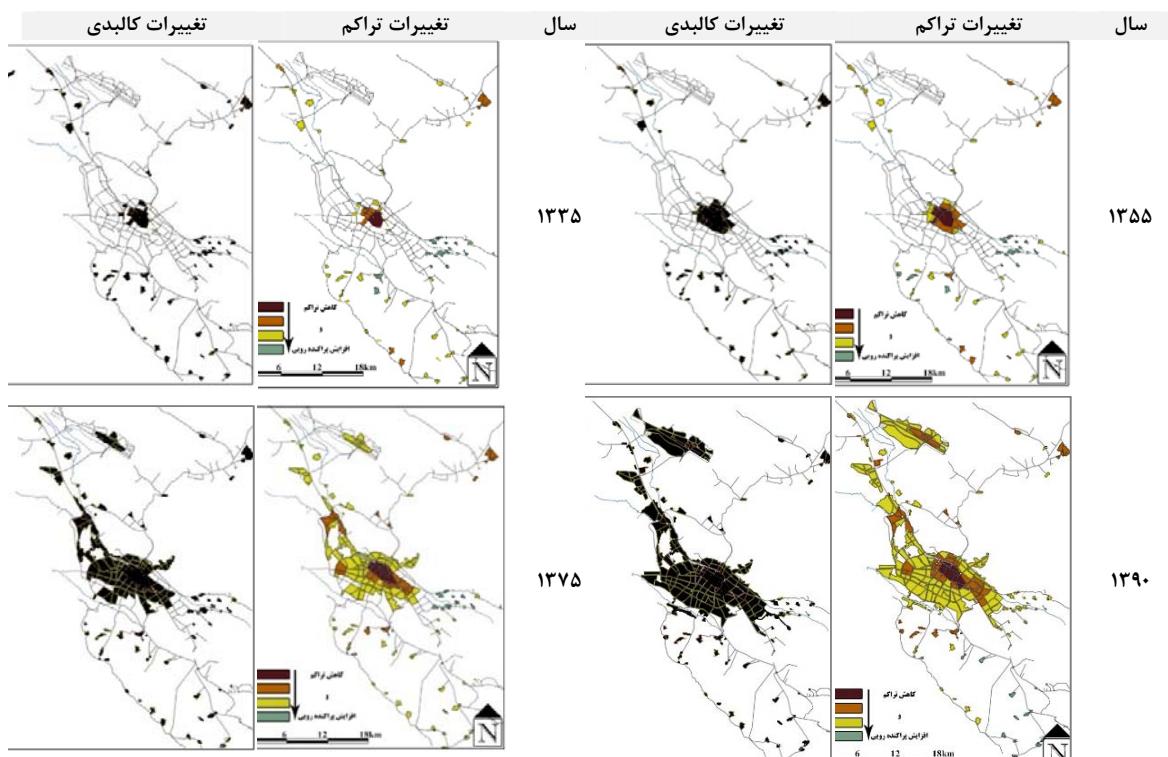
شکل ۶: قیاس تصویر هوایی منطقه‌ی قصرالدشت شیراز در سال ۱۳۳۵ (تصویر بالا)

اوضاع موجود این منطقه در شیراز (تصویر پایین، ۱۳۹۵)

تهیه و ترسیم: نویسنده‌اند، ۱۳۹۵

گسترش پیوسته، بررسی میزان پراکنده‌رویی به وقوع پیوسته در منطقه‌ی کلان‌شهری شیراز و نیز تغییرات آن در فاصله‌ی سال‌های ۱۳۹۰-۱۳۳۵ در قالب شکل‌های شماره‌ی ۷ نشان‌گر شدت وقوع این پدیده با گرایش فضایی به سمت شمال غربی است.

مروری بر نقشه‌های این کلان‌شهر نمایانگر وجود چهار نوع پراکنده‌رویی است: ۱- خطی با تأکید بر محدوده‌ی شمال غربی، ۲- خوش‌های با تأکید بر صدراء، ۳- رشد منفرد و مجزا در قالب کانون‌های فعالیت و سکونتی که به صورت جبهه‌ای در پیرامون این کلان‌شهر شکل یا گسترش یافته‌اند ۴- انبساط یا

شکل ۷: پدیده‌ی پراکنده‌رویی و تغییرات آن در منطقه‌ی کلان‌شهری شیراز در فاصله‌ی سال‌های ۱۳۹۰ تا ۱۳۳۵

تهریه و ترسیم: نویسنده‌گان

ضریب ANN عددی کمتر از ۱ به دست آید، الگوی توسعه‌ی فضایی خوش‌های و در غیر این صورت الگوی توسعه‌ی پراکنده را نمایش می‌دهد. همچنین ضریب موران از ۱-تا +۱ متغیر است و مقدار بالای آن به معنای الگوی توسعه‌ی فضایی خوش‌های، مقدار صفر به معنای الگوی تصادفی و مقدار پایین آن به معنای

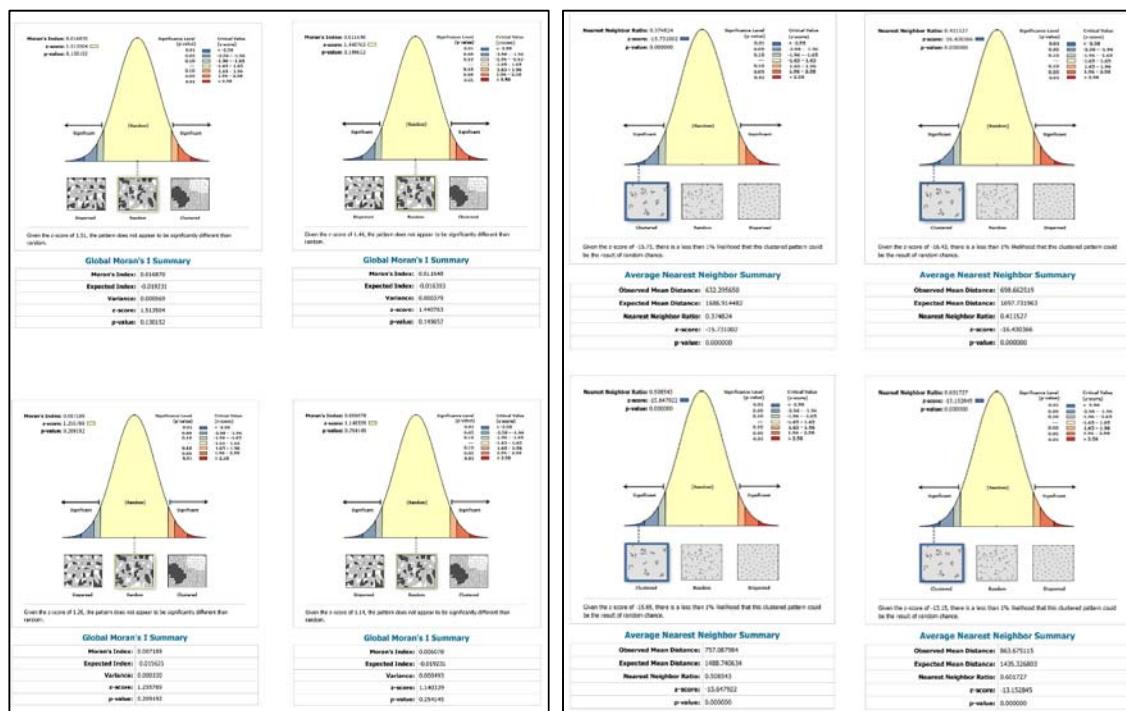
روش‌های ریاضی مختلفی برای سنجش میزان پراکنده‌رویی وجود دارد که در متون به دفعات از آن‌ها استفاده شده است. در پژوهش پیش رو تنها به‌منظور نمایش وضعیت پراکنده‌رویی در شیراز و بررسی تغییرات آن در فاصله‌های سال‌های ۱۳۹۰ تا ۱۳۳۵ از ضریب ANN و موران استفاده شده است^۱. در صورتی که

۱- ضریب G عمومی (Gtis-Ord General G) و تحلیل لکه‌های داغ و سرد (Hot and Cold spot analysis) وجود دارد که در متون به دفعات از آن‌ها استفاده شده است و قصد این مقاله پرداختن به آن‌ها نیست.

روش‌های ریاضی مختلفی برای سنجش میزان پراکنده‌رویی شامل روش میانگین نزدیکترین فاصله همسایگی (ANN)، تحلیل خوشبندی (High/Low clustering)، روش عارضه مرکزی، ضریب موران، ضریب گری،

سمت الگوی پراکنده‌رویی است. این ادعا بار دیگر از طریق بررسی ضریب ANN که از ۰/۳۷ در سال ۱۳۳۵ به ۰/۶۰ در سال ۱۳۹۰ افزایش یافته است اثبات می‌شود (شکل شماره‌ی ۸).

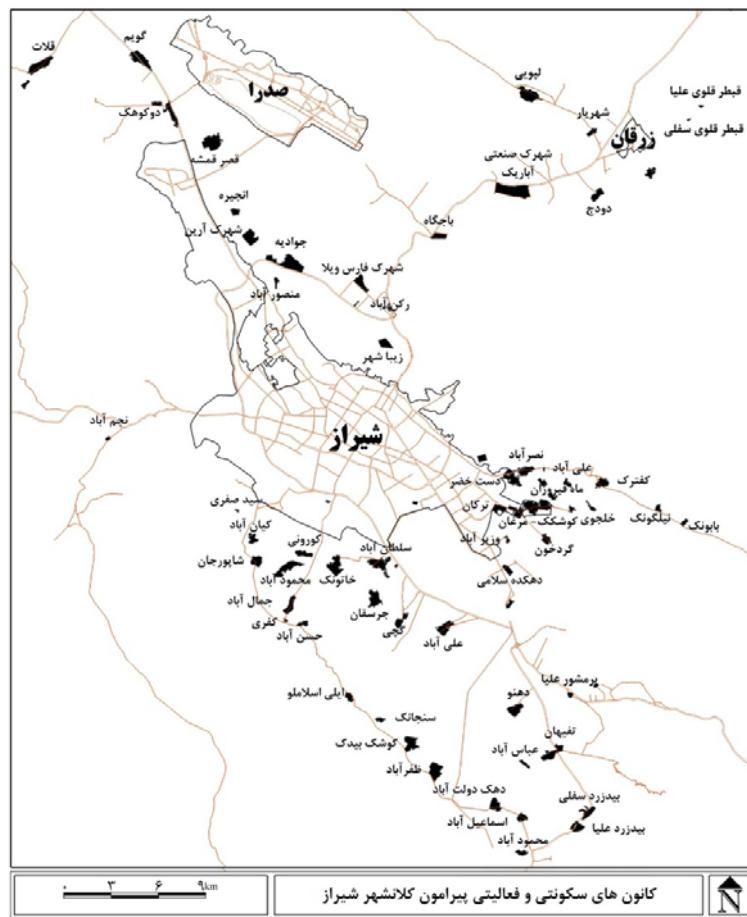
الگوی پراکنده‌ی توسعه‌ی فضایی است. گرچه ضریب موران منطقه‌ی موردبررسی در هر چهار مقطع زمانی همواره الگوی تصادفی را به نمایش می‌گذارد، لیکن تغییرات صورت پذیرفته از عدد ۰/۰۱۶۸ در سال ۱۳۳۵ به ۰/۰۰۶ در سال ۱۳۹۰ نشان‌گر گرایش به

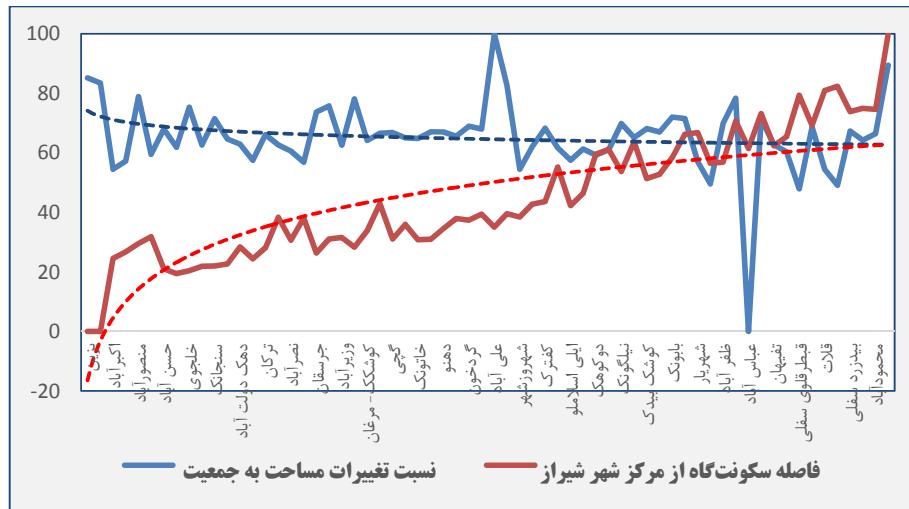
شکل ۸: تغییرات پراکنده‌رویی در منطقه‌ی کلان‌شهری شیراز در فاصله‌ی ۱۳۹۰ تا ۱۳۳۵ از طریق دو شاخص ANN و موران
تهیی و ترسیم: نویسنده‌گان

این سال‌ها با پراکنده‌رویی بیشتری مواجه بوده‌اند. شاخصی که برای بررسی این موضوع در نظر گرفته شده است "نسبت متوسط نرخ رشد سالانه‌ی مساحت به نرخ رشد سالانه‌ی جمعیت" است. این شاخص تقریب مناسبی از تغییرات اتفاق افتاده در سرانه‌ی مصرف زمین به ازای جمعیت را به دست می‌دهد.

بررسی قیاسی تغییرات پراکنده‌رویی در کانون‌های سکونتی و فعالیتی پیرامون کلان‌شهر شیراز (به شرح شکل شماره‌ی ۷ و شکل شماره‌ی ۸) در فاصله‌ی سال‌های ۱۳۳۵ تا ۱۳۹۰ و تحلیل وضعیت بر حسب متغیر فاصله از مرکز هندسی شهر، نشان‌گر آن است که در مجموع سکونت‌گاه‌هایی که در فاصله‌ی نزدیک‌تری از کلان‌شهر شیراز قرار گرفته‌اند در طی

شکل ۹: کانون‌های سکونتی و فعالیتی پیرامون کلان‌شهر شیراز
تهییه و ترسیم: نگارندگان، ۱۳۹۵؛ براساس تصاویر هوایی برگرفته از نرم‌افزار GoogleEarth

شکل ۱۰: رابطه میان متغیر "فاصله کانون سکونتی و فعالیتی از مرکز شهر شیراز" با متغیر "نسبت تغییرات مساحت به جمعیت در فاصله‌ی سال‌های ۱۳۲۵ تا ۱۳۹۰"؛ (تهییه و ترسیم: نگارندگان، ۱۳۹۵) براساس داده‌های برگرفته از مرکز آمار جمهوری اسلامی ایران

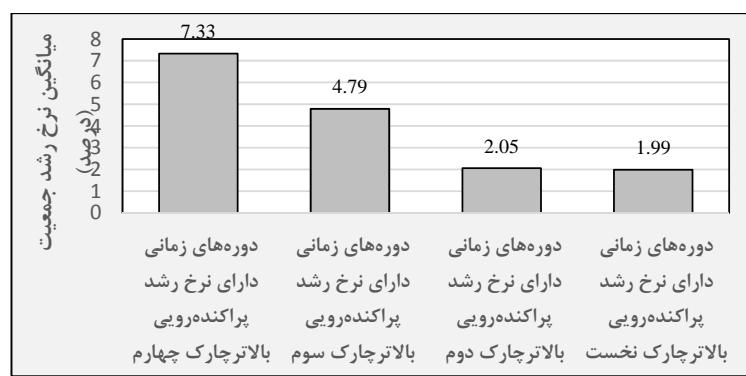
رگرسیون در سطح ۹۵ درصد را نشان می‌دهد. همچنین نیز شهر شیراز در دوره‌های زمانی که میانگین نرخ رشد جمعیت بالاتری را تجربه کرده است، پراکنده‌رویی با آهنگ بیشتری افزایش یافته است. گرچه بسیاری از جمله برنامه‌ریزان توسعه‌ی شهری و نوشهرسازان بر این باورند که رشد جمعیت عامل پراکنده‌رویی نیست؛ چراکه گاهی پراکنده‌رویی در نواحی دارای ثبات جمعیت نیز اتفاق می‌افتد و نیز در بسیاری موارد نرخ پراکنده‌رویی بیشتر از نرخ رشد جمعیت است. همچنین یکی دیگر از مهم‌ترین دلایل عدم اشاره به پیش‌ران رشد جمعیت در متون مختلف موجود، ناتوانی سیاست‌های عمومی در کنترل این پدیده است (Beck et al, 2003: 11-13).

در تحلیلی ساده به منظور شناسایی عوامل اثرگذار، بررسی آثار دو متغیر بر پدیده‌ی پراکنده‌رویی کلان‌شهر شیراز در فاصله‌ی سال‌های ۱۳۳۵ تا ۱۳۹۰ از طریق محاسبه‌ی رگرسیون خطی چندگانه به شرح نتایج جدول شماره‌ی ۵ بیان گر آن است که ۹۹ درصد تغییرات مربوط به پراکنده‌رویی ناشی از دو عامل رشد جمعیت و سرانه‌ی زمین مصرفی است. به این معنا که این دو عامل توانسته‌اند عمدی تغییرات پراکنده‌رویی در شهر شیراز در فاصله‌ی این سال‌ها را تبیین کنند. همچنین با توجه به وزن بتای به دست آمده متغیر رشد جمعیت نسبت به متغیر سرانه‌ی زمین مصرفی اثرگذاری بسیار بیشتری بر تغییرات پراکنده‌رویی کلان‌شهر داشته است. آزمون صورت پذیرفته معنی‌دار بودن

جدول ۵: محاسبات مربوط به رگرسیون چندگانه میان متغیر وابسته‌ی پراکنده‌رویی و متغیرهای مستقل رشد جمعیت و سرانه‌ی زمین مصرفی در کلان‌شهر شیراز در فاصله‌ی سال‌های ۱۳۳۵ تا ۱۳۹۰

آماره‌های رگرسیون															
R چندگانه		۰/۹۹۶۲۸۹۸۷۹													
ضریب تعیین		۰/۹۹۲۵۹۳۵۲۴													
ضریب تعیین تعدیل شده		۰/۹۹۲۳۱۴۰۳۴													
خطای استاندارد		۱/۴۲۱۱۷۸E-۰۹													
تعداد مشاهده		۵۶													
ANOVA															
سطوح معنی‌داری		F آماره		MS		SS		درجه آزادی							
۳/۵۰۵۱۶E-۵۷		۳۵۵۱/۴۴۹۸۴۸		۷/۱۷۲۹۴E-۱۵		۱/۴۳۴۵۹E-۱۴		۲							
				۷/۰۱۹۷۲E-۱۸		۱/۰۷۰۴۵E-۱۶		۵۳							
				۱/۴۴۵۲۹E-۱۴		۵۵		مجموع							
Upper 95.0%		Lowe r 95.0 %		Upper 95%		Lower 95%		P-value		t Stat		خطای استاندارد		ضریب بتا	
۰.۴۹۶۹۹		۰.۴۹۶		۰.۴۹۶۷۱۹۵۷		۲/۴۲۷۳E-۱۶		/۴۷۸۶۵۴		۶/۶۳۴۰۱E-۰۰۶		۰/۰۴۹۶۸۵۲۶۴		باقیمانده (عرض از مبدأ)	
۰/۰۶۱۳		۰..۰۵۵		۰..۰۵۵۹۷۳۹۱		۱/۷۱۹۵۹E-۰۰۶		۱۷۲۰۰۹۵		۰..۰۱۳۲۷		۰/۰۵۸۳۶۴۵۴۵		متغیر رشد جمعیت	
۱/۰۷E-۰۷		۶/۶۸E		۶/۶۸۳۰۷E-۰۸		۱/۱۴۰۴۴E-۱۱		۶۲۴۴۹۰۹		۱/۰۰۹۷۲E-۰۰۸		۰/۰۰۰۰۰۸۷۰۸		متغیر سرانه زمین مصرفی	

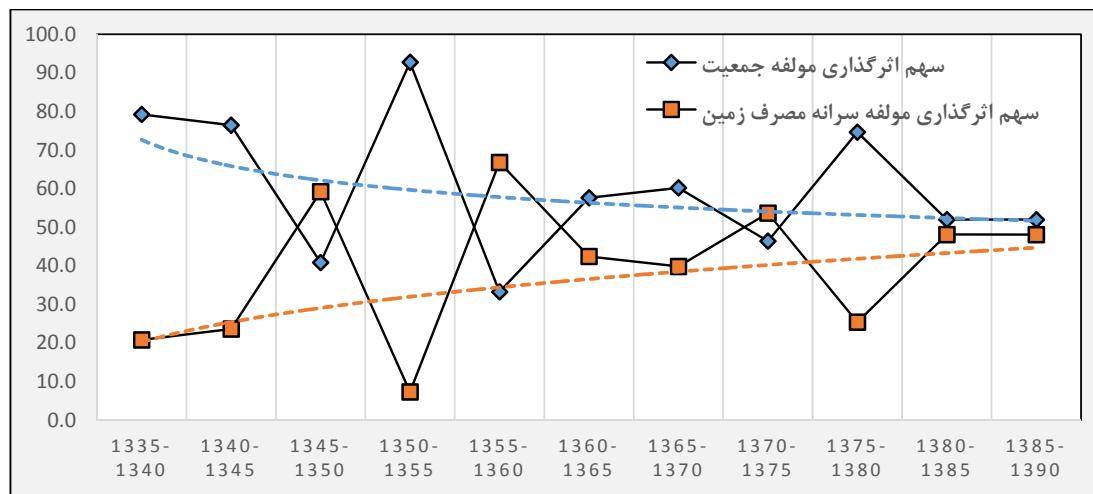
مأخذ: نگارنده‌گان، ۱۳۹۵؛ درون‌یابی صورت پذیرفته بر اساس داده‌های سرشماری مرکز آمار ایران و طرح‌های جامع توسعه‌ی شهر شیراز

شکل ۱۱: میانگین نرخ رشد جمعیت (درصد) در دوره‌های زمانی مختلف و قوع پدیده‌ی پراکنده‌رویی شهر شیراز
تهیه و ترسیم: نگارندگان، ۱۳۹۵

برخلاف پایین‌تر بودن نسبی میزان اثرباری متغیر "سرانه مصرف زمین" در کلان‌شهر شیراز، سهم اثرباری آن در فاصله‌ی سال‌های ۱۳۳۵ تا ۱۳۹۰ افزایش یافته است.

بررسی سری زمانی ترسیم شده در خصوص سهم و میزان اثرباری دو مؤلفه‌ی "جمعیت" و "سرانه مصرف زمین" بر پدیده‌ی پراکنده‌رویی در کلان‌شهر شیراز (شکل شماره‌ی ۱۲)، گویای آن است که

شکل ۱۲: تغییرات میزان (سهم) اثرباری مؤلفه‌های جمعیت و سرانه مصرف زمین بر پدیده‌ی پراکنده‌رویی کلان‌شهر شیراز در فاصله‌ی سال‌های ۱۳۳۵ تا ۱۳۹۰ تهیه و ترسیم: نگارندگان، ۱۳۹۵

ریشه‌یابی نظری و تبیین پدیده‌ی پراکنده‌رویی در منطقه‌ی کلان‌شهری شیراز
الف - گام نخست: اندازه‌گیری میزان پراکنده‌رویی منطقه‌ی کلان‌شهری شیراز به صورت سری زمانی در فاصله سال‌های ۱۳۳۵ تا ۱۳۹۲؛ آن‌چنان‌که پیش‌تر شرح آن برفت، پراکنده‌رویی با ویژگی‌هایی همچون

با شرح داده شده، در ادامه علاوه بر دو متغیر جمعیت و سرانه مصرف زمین، به عنوان دستور کار اصلی پژوهش پیش رو، آثار سایر متغیرهای شناسایی شده در مبانی نظری بر قوع پدیده‌ی پراکنده‌رویی در منطقه‌ی کلان‌شهری شیراز نیز مورد بررسی قرار خواهد گرفت.

دیگر بازسازی آن‌ها به روش درون‌یابی^۱ انجام شده است.

ب- گام دوم: شناسایی، گزینش و شاخص سازی مؤلفه‌های اثرگذار بر موقع پدیده‌ی پراکنده‌رویی در منطقه‌ی کلان‌شهری شیراز؛ در این گام مجدداً پس از گزینش شاخص‌های معرف پیش‌ران‌های اثرگذار بر موقع پدیده‌ی پراکنده‌رویی در منطقه‌ی کلان‌شهری شیراز به شرح جدول شماره‌ی ۶، با استفاده از روش تحلیل رگرسیون غیرخطی به درون‌یابی و برونویابی داده‌های مربوطه و در نهایت ترسیم سری زمانی داده‌های مورد نیاز پرداخته شده است.

توسعه‌ی بدون برنامه، پراکنده و جسته‌گریخته (عدم تمرکز)، جدایی گرینی عملکردی و سهم فضای سبز و باز، عدم پیوستگی کالبدی، فاصله‌گیری مراکز جمعیت و فعالیت از مرکز جغرافیایی و میزان مصرف زمین قابل شناسایی است. در این گام پس از گزینش شاخص‌های معرف پدیده‌ی پراکنده‌رویی با توجه به داده‌های در اختیار شامل "میزان زمین مصرف شده" و نیز "فاصله از ناحیه‌ی مرکزی شهر (CBD)"، به گردآوری داده‌های مربوطه و بازسازی آن‌ها در قالب سری زمانی پرداخته شده است. با توجه به وجود داده‌ها تنها در چند مقطع زمانی از یکسو و ضرورت ترسیم داده‌های مربوطه به صورت سری زمانی از سوی

جدول ۶: فهرست شاخص‌های منتخب به منظور اندازه‌گیری مؤلفه‌های اثرگذار بر پدیده‌ی پراکنده‌رویی منطقه کلان‌شهری شیراز

شاخص	شاخص	شاخص	شاخص	شاخص	شاخص	شاخص	شاخص	شاخص	شاخص
• سرانه شبکه‌ی بزرگراهی جاده‌ها	• هزینه‌های خوراکی	• هزینه‌های غیرخوراکی	• سهم هزینه‌ی مسکن	• سرانه معاملات غیرمنقول	• سرانه معاملات غیرمنقول	• تعداد اتفاق به ازای خانوار	• تعداد افراد در اتفاق	• اعترافات عمرانی وزارت راه و شهرسازی	• سهم هزینه‌ی صرف شده حمل و نقل
• طول شبکه‌ی بزرگراهی جاده‌ای	• هزینه‌های خانوار	• هزینه‌های هر نفر	• مسکن	• سرانه معاملات منقول	• سرانه معاملات منقول	• تعداد اتفاق به ازای هر نفر	• تعداد اتفاق به ازای هر نفر	• اعترافات عمرانی وزارت راه و شهرسازی	• متوسط هزینه‌ی حمل و نقل خانوار
• زمین و اکارشده مسکن و شهرسازی استان برای مسکن	• اشتغال متخصصین و مدیران	• سهم اشتغال متخصصین از کل	• درآمد شهرداری	• هزینه شهرداری	• سرانه درآمد شهرداری	• قیمت زمین	• قیمت اجاره	• اعترافات عمرانی شهرداری	• استفاده کنندگان اتوبیل شخصی
• زمین و اکارشده مسکن و شهرسازی استان برای مسکن مهر	• سهم ساخت‌وسازهای تعاونی	• سهم ساخت‌وسازهای دولتی	• سهم ساخت‌وسازهای دولتی	• میزان استفاده کنندگان از تلفن همراه	• میزان استفاده کنندگان از اینترنت	• سهم هزینه‌های غیرخوراکی	• نسبت شهرنشینی	• سرانه مصرف زمین	• سهم واحدهای صنعتی بالای ۱۰۰ نفر
			جمعیت			• هزینه‌های مسکن			• تعداد واحدهای صنعتی بالای ۱۰۰ نفر کارکن

مأخذ: نگارنده‌گان، ۱۳۹۵

متغیرهایی که سری زمانی آن‌ها در فاصله‌ی سال‌های ۱۳۹۲ تا ۱۳۹۵ دارای کاستی است، از طریق محاسبه‌ی

در این گام پس از محاسبه‌ی ماتریس همبستگی با استفاده از نرم‌افزار SPSS، درون‌یابی و برونویابی

نسبت به سایر مدل‌ها بالاترین باشد. ضریب تعیین تعدیل شده‌ی بالاتر نشانگر آن است که سهم بیشتری از تغییرات متغیر وابسته (که قصد ترسیم سری زمانی آن بر اساس متغیر مستقل وجود دارد) مربوط به متغیر مستقل است. پس از تعیین مدل رگرسیونی برازش یافته به متغیرهای وابسته (پیش‌ران‌ها / متغیرهای اثرگذار بر وقوع پدیده‌ی پراکنده‌رویی منطقه‌ی شیراز)، سری‌های زمانی آن‌ها به تفکیک برآورد شد.

برازنده‌ترین رگرسیون غیرخطی آن با متغیر مستقلی میسر شده است که اولاً سری زمانی آن کامل است و ثانیاً از بالاترین میزان همبستگی با یکدیگر برخوردارند. نتایج به دست آمده به شرح جدول شماره ۷، برازنده‌ترین مدل رگرسیون برای هر متغیر وابسته را نمایش می‌دهد. برازنده‌ترین الگو، آن مدل رگرسیونی است که در درجه نخست sig آن کمتر از ۵ درصد باشد و در درجه دوم ضریب تعیین تعدیل شده‌ی آن

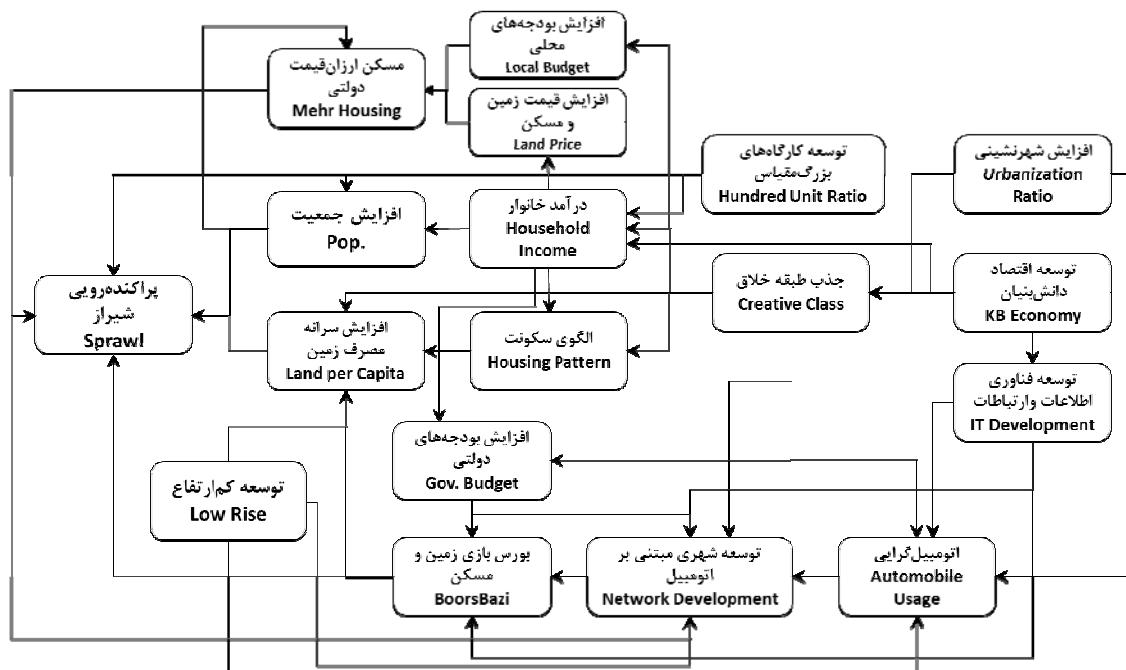
جدول ۷: مدل‌های رگرسیونی برازش یافته به منظور درون‌یابی و برون‌یابی سری زمانی پیش‌ران‌های تبیین‌کننده‌ی پدیده‌ی پراکنده‌رویی شیراز

الگوی منتخب دارای بالاترین میزان برازش	خلاصه مدل							متغیر مستقل (پیش‌بینی کننده)	متغیر وابسته
	Sig ضریب اهمیت آماری	F درجه آزادی	Std. Error of the Estimate انحراف معیار برآورد شده	Adjusted R Square ضریب تعیین تعديل شده	R Square ضریب تعیین	R ضریب همبستگی			
(cubic) مکعبی	.0/.00	۱۰۰/۲۰	۱۰/۳۵	.۰/۷۸	.۰/۷۹	.۰/۸۹	جمعیت	قیمت زمین	
(cubic) مکعبی	.0/.00	۲۰۵/۱۰	۶/۰۹	.۰/۹۲	.۰/۹۲	.۰/۹۶	نرخ تبدیل دشت به مزارع	اتومبیل محوری	
(cubic) مکعبی	.0/.00	۱۵۰/۵۰	۸/۹۹	.۰/۸۹	.۰/۸۹	.۰/۹۵	اتومبیل محوری	توسعه‌ی شبکه جاده‌ای	
(cubic) مکعبی	.0/.00	۵۱۲/۲۴	۵/۱۴	.۰/۹۶	.۰/۹۷	.۰/۹۸	توسعه شبکه جاده‌ای	بورس‌بازی زمین و مسکن	
(cubic) مکعبی	.0/.00	۱۴۲/۳۱	۱۲/۳۵	.۰/۸۸	.۰/۸۹	.۰/۹۴	پراکنده‌رویی	درآمد خانوار	
(cubic) مکعبی	.0/.00	۳۰۸۹/۵۱	۱/۸۸	.۰/۹۹	.۰/۹۹	.۱/۰۰	توسعه شبکه جاده‌ای	توسعه‌ی فناوری	
(cubic) مکعبی	.0/.00	۴۰/۲۸	۱۴/۲۲	.۰/۶۷	.۰/۶۹	.۰/۸۳	اتومبیل محوری	بودجه‌های محلی	
(cubic) مکعبی	.0/.00	۱۹۷/۶۷	۶/۶۲	.۰/۹۱	.۰/۹۲	.۰/۹۶	توسعه شبکه جاده‌ای	بودجه‌های دولتی	
(cubic) مکعبی	.0/.00	۲۰۵/۹۶	۹/۵۱	.۰/۹۲	.۰/۹۳	.۰/۹۶	سرانه مصرف زمین	طبقه خلاق	
(cubic) مکعبی	.0/.00	۱۰۱/۴۹	۸/۳۰	.۰/۸۴	.۰/۸۵	.۰/۹۲	اتومبیل محوری	اقتصاددانشی	
(cubic) مکعبی	.0/.00	۵۲/۸۳	۷/۵۴	.۰/۷۳	.۰/۷۵	.۰/۸۶	قیمت زمین و مسکن	مسکن ارزان قیمت	
(cubic) مکعبی	.0/.00	۵۰/۸۰	۳/۵۷	.۰/۷۲	.۰/۷۴	.۰/۸۶	جمعیت	واحدهای صنعتی بزرگ‌مقیاس	
(quadratic) درجه دوم	.0/.00	۱۳۱/۸۵	۱۴/۶۸	.۰/۸۲	.۰/۸۳	.۰/۹۱	شهرنشینی	الگوی سکونت	
(quadratic) درجه دوم	.0/.00	۱۳۵/۴۸	۱۸/۲۴	.۰/۸۳	.۰/۸۳	.۰/۹۱	واحدهای صنعتی بزرگ‌مقیاس	کوتاه مرتبه‌سازی	
(cubic) مکعبی	.0/.00	۲۳/۲۵	۱۸/۱۱	.۰/۴۴	.۰/۴۶	.۰/۶۸	الگوی سکونت	درآمد شهرداری	

مأخذ: تگارندگان، ۱۳۹۵

یک طرفه که از متغیر برون‌زا به متغیر مربوطه درون‌زا رسم شده است نمایش می‌دهند. نتیجه‌ی تحلیل‌های صورت پذیرفته مدل نظری به شرح شکل شماره‌ی ۱۳ را به دست می‌دهد. سه اصل در ترسیم نمودار مسیر را به دست می‌دهد. سه اصل در ترسیم نمودار مسیر مدنظر قرار داشته است: ۱- نبود حلقه، ۲- نبود مسیر رفت‌وپرگشت بین متغیرها و ۳- حداقل تعداد همبستگی‌های مجاز بین متغیرهای درون‌زا برابر با تعداد مسیرها؛ گام بعد به آزمون مدل نظری، با استفاده از داده‌های گردآوری شده از منطقه‌ی کلان‌شهری شیراز، اختصاص دارد.

پ-گام سوم: پیشنهاد مدل نظری تبیین‌کننده‌ی پدیده‌ی پراکنده‌رویی در منطقه؛ تدوین مدل نظری پراکنده‌رویی شیراز مستلزم تشخیص مؤلفه‌های نظری و ترسیم رابطه‌های نظری است. مؤلفه‌های نظری در گام‌های پیشین درنتیجه مرور اسنادی مورد شناسایی قرار گرفتند. تشخیص رابطه‌های نظری میان مؤلفه‌های شناسایی شده هم با استفاده از پشتونه‌های اسنادی و هم از طریق آزمون تحلیل همبستگی میان مؤلفه‌ها میسر خواهد شد؛ مسیر در مدل سببی نشان‌دهنده‌ی اثر یک متغیر بر متغیر دیگر است. در تحلیل مسیر معمولاً مسیر را با یک فلش جهت‌دار

شکل ۱۳: مدل نظری پراکنده‌رویی منطقه‌ی کلان‌شهری شیراز درنتیجه‌ی مطالعات اسنادی و تحلیل‌های همبستگی

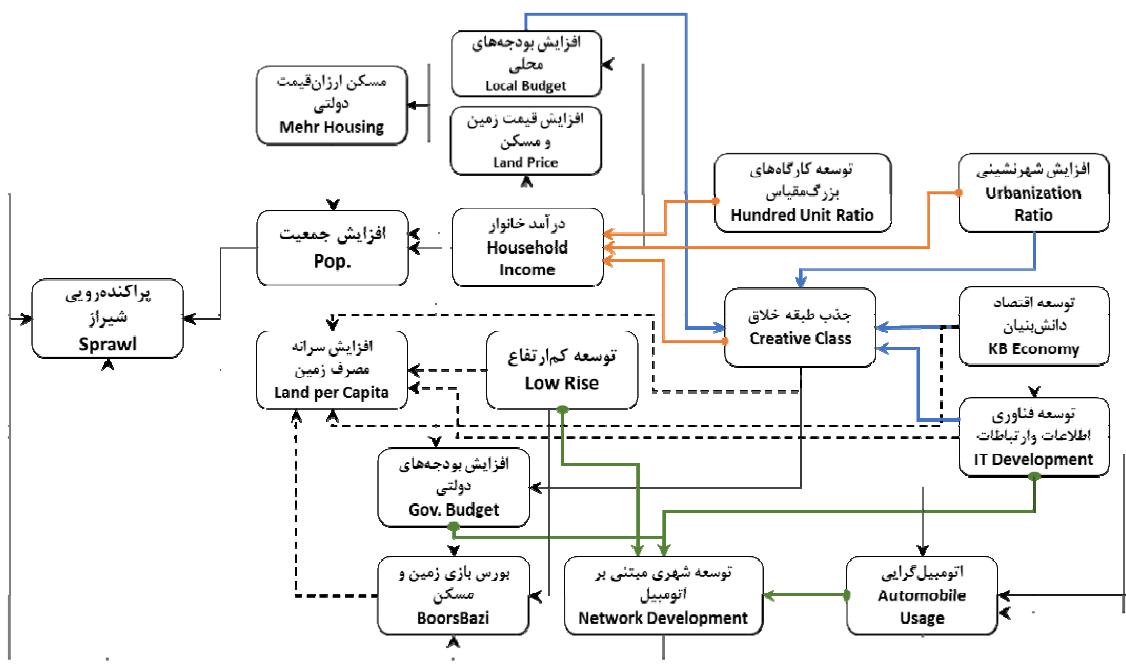
تئیه و ترسیم؛ نگارنده‌گان، ۱۳۹۵

مسیر استوار است. در این روش علاوه بر تأثیرات مستقیم، امکان شناسایی تأثیرات غیرمستقیم به واسطه‌ی متغیرهای میانجی/واسطه نیز وجود دارد. در این روش فلش‌ها مشخص‌کننده‌ی تأثیرات سببی از متغیرهای مستقل به سمت متغیرهای وابسته‌ی میانی و نهایی هستند. در نهایت همبستگی نهایی از مجموع

ت- گام چهارم: آزمون مدل نظری و تدوین مدل تجربی پدیده‌ی پراکنده‌رویی منطقه کلان‌شهری شیراز به روش تحلیل مسیر؛ هدف تحلیل مسیر، به عنوان روش تعمیم‌یافته‌ی رگرسیون چندمتغیره، تدوین مدل‌های سببی است. این فن بر اساس فرض ارتباط میان متغیرهای مستقل و وابسته در قالب

و توانسته‌اند متغیر وابسته را تبیین کنند. بالاتر بودن میزان این آماره به معنای قوی‌تر بودن مدل است. قاعده‌ی کلی در اجرای تحلیل مسیر آن است که متغیرهایی که مقدار بتا یا ضرایب مسیر آن‌ها در سطح خطای کوچکتر از 0.05 معنی‌دار نشود از مدل حذف شوند. با این قاعده پس از انجام تحلیل و تغییر روابط نظری به روش سعی و خطا در نهایت برازنده‌ترین مدل تجربی به شرح شکل شماره‌ی ۱۴ به دست آمد.

آثار مستقیم و غیرمستقیم به دست می‌آید. مهم‌ترین بخش تحلیل مسیر، طراحی و آزمون شکل مسیر است که در گام پیشین این شکل تحت عنوان مدل نظری درنتیجه‌ی چارچوب نظری مرور شده و نیز تحلیل‌های پژوهش‌گران ترسیم شد. ارزیابی مناسب بودن مدل نظری به‌واسطه‌ی آماره R^2 صورت می‌پذیرد. این آماره که مقدار واریانس متغیر وابسته (پراکنده‌رویی) را نشان می‌دهد، مشخص می‌کند که تا چه اندازه مدل نظری پرازنده‌ی مجموعه داده‌های مورد استفاده بوده

شکل ۱۴: مدل تجربی تبیین گر پدیده‌ی پراکنده‌رویی در منطقه‌ی کلان‌شهری شیراز با ضریب تعیین ۹۹/۷ درصد
تئیه و ترسیم: نویسنده‌گار، ۱۳۹۵

پراکنده رویی در منطقه‌ی کلان‌شهری شیراز بوده است که نمایانگر مدل تحریب قوی است.

بر اساس نتایج خلاصه شده در جدول شماره‌ی ۸،
مدل تجربی به دست آمده پس از حذف رابطه‌های
نظری بدون معنا، قادر به تبیین ۹۹/۷ درصد پیده‌ی

جدول ۸: نتایج انجام تحلیل مسیر در منطقه‌ی کلان‌شهری شیراز (خلاصه مدل تجربی درنتیجه آزمون مدل نظری)

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	t	Sig.
	0.997	0.993	0.992	1.72533		
Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients		Beta	
	B	Std. Error				
1	عدد ثابت (constant)	31/543	0/910	-	34/659	0/000
	سرانه‌ی مصرف زمین	0/054	0/020	0/071	2/696	0/009
	جمعیت	0/717	0/037	0/993	19/547	0/000
	مسکن ارزان قیمت (رابطه حذف شده)	0/010	0/025	0/011	0/401	0/690
	واحدهای صنعتی بزرگ‌مقیاس	-0/053	0/017	-0/083	-3/135	0/003
	توسعه شبکه جاده‌ای	-0/120	0/034	-0/163	-3/543	0/001
	آتومبیل محوری	0/131	0/034	0/160	3/803	0/000

مأخذ: نگارندگان، ۱۳۹۵

که رابطه بین X و Y وقتی غیرمستقیم است که X علت Z است و Z نیز به نوبه‌ی خود در Y اثر دارد. محاسبه‌ی اثر کلی یک متغیر بر متغیر دیگر از طریق جمع اثر مستقیم با مجموع آثار غیرمستقیم آن به دست می‌آید. آثار غیرمستقیم از طریق حاصل ضرب ضرایب هر مسیر محاسبه می‌شود.

همچنین مجموع آثار مستقیم و غیرمستقیم متغیرهای مستقل شناسایی شده بر متغیر وابسته‌ی پراکنده‌رویی در منطقه‌ی کلان‌شهری شیراز به شرح جدول شماره‌ی ۹ محاسبه شده است. اثر مستقیم بیان گر اثر متغیر x بر روی متغیر y است. در حالی که اثر غیرمستقیم متغیر x بر روی y از طریق یک متغیر پیش‌بینی‌کننده‌ی دیگر اندازه‌گیری می‌شود. به این معنا

جدول ۹: مجموع اثرات مستقیم و غیرمستقیم متغیرهای مستقل بر متغیر وابسته‌ی پراکنده‌رویی در منطقه کلان‌شهری شیراز

متغیرهای مستقل	مقدار	اثرات غیرمستقیم	اثرات مستقیم											
			آتومبیل گردشگری											
سرانه‌ی مصرف زمین	0/071	0/021												
افزایش جمعیت	3/680	0/993												
واحدهای صنعتی بزرگ	-0/113	-0/083												
توسعه‌ی شهری آتومبیل محور	-0/163	-0/163												
آتومبیل گردشگری	0/893	0/160												
مسکن ارزان	0/000	0/115												
افزایش درآمد خانوار	0/396	0/165												
جذب طبقه خلاق	-2/034	-1/51												
توسعه‌ی کمترکام	-0/057	-0/24												
اقتصاد دانش‌بنیان	-0/251	-0/163												
توسعه‌ی فناوری IT	0/032	-0/34												
بورس‌بازی زمین و مسکن	0/764	-0/26												
نسبت شهرنشینی	0/297	-0/78												
افزایش بودجه محلی	0/039	-0/18												
قيمت زمین و مسکن	0/594	-0/108												
افزایش بودجه دولتی	0/218	-0/31												

مأخذ: نویسنندگان، ۱۳۹۵

شهرهای آمریکایی، افزایش سرانهی مصرف زمین ناشی از تغییر الگوهای سکونت و مصرف خانوارها در عصر مصرف انبوه عامل اصلی وقوع پدیده‌ی پراکنده‌رویی نبوده و رشد شتابان جمعیت و نبود برنامه‌ریزی‌های منسجم و هدفمند پیشran اصلی قلمداد می‌شود. رشد جمعیت نیز ناشی از وجود فرسته‌های شغلی در این منطقه، بالاتر بودن درآمد خانوار و نیز سیاست‌های توسعه‌ی مسکن ارزان قیمت پیرامون منطقه‌ی کلان‌شهری شیراز بوده است. در این رابطه به کارگیری سیاست‌های غیرمستقیم تحدید مهاجرت به منطقه‌ی کلان‌شهری شیراز و هدایت آن به کانون‌های مکمل از پیش تدارک دیده شده مؤثر به نظر می‌رسد. آنچه واضح است این است که برونو رفت از وضعیت موجود در گرو تدارک کانون‌های مکمل سکونت-فعالیت در فاصله‌هایی مؤثر و دورتر نسبت به کلان‌شهر شیراز و تسهیل شکل‌گیری شبکه‌های شهری چند مرکزی^۲ با توجه به کانون‌های کمکی همچون مرودشت است. در این رابطه ایجاد شبکه‌های منطقه‌ای و تقویت روابط پذیری و افزایش جذابیت‌های کانون شماره دو منطقه رویکرد ضروری به شمار می‌رود.

همچنین مطابق با دیگر یافته‌های پژوهش، از لحاظ شدت وقوع، پس از عامل "رشد جمعیت" (با اثرگذاری مستقیم و مثبت بر وقوع پدیده) عامل "جذب جمعیت خلاق" اثرگذاری بالایی لیکن در جهت عکس بر وقوع پراکنده‌رویی دارد؛ به این معنا که با افزایش این طبقه پراکنده‌رویی کاهش می‌یابد. همچنین توسعه‌ی اقتصاد دانشی و نیز توسعه‌ی زیرساخت‌های فناوری اطلاعات و ارتباطات از جمله عوامل اصلی موثر بر جذب این طبقه به شمار می‌روند. عامل اثرگذار دیگر "بورس‌بازی زمین و مسکن، واسطه‌گری و افزایش قیمت" آن است. بورس‌بازی

نتیجه

خطر پراکنده‌رویی بطور خاص در پیرامون شهرهای بزرگ احساس می‌شود که در پی خود تخریب مناظر و چشم‌اندازهای طبیعی و کاهش مطلوبیت و زیست‌پذیری، افزایش ردبای شهر بر محیط زیست و به دنبال آن نقض توسعه‌ی پایدار، ناپایداری اقتصادی شهر در نتیجه افزایش هزینه‌های خدماتی و در نهایت ناپایداری‌های اجتماعی ناشی از کاهش تعاملات اجتماعی رودررو را به همراه دارد. منطقه‌ی کلان‌شهری شیراز در ایران نیز، به ویژه پس از دهه ۱۳۷۰ شمسی، همزمان با شکل‌گیری شهر جدید صدرا در کنار کانون‌های صنعتی همانند صنایع الکترونیک و صنایع قطعات الکترونیک، کانون‌های تجاری-خدماتی همچون مجتمع تجاری خلیج فارس، نمایشگاه بین‌المللی و دانشگاه پیام‌نور و نیز احداث شهرک‌های جدید همچون شهرک گلستان همگی در فاصله‌های تا حداقل ۱۵ کیلومتر از سمت شمال و شمال غرب با پراکنده‌رویی خطی^۱ مواجه بوده است. گرچه این منطقه از جهات دیگر نیز با انواع دیگر پراکنده‌رویی شامل خوشبایی، مجزا و منفرد و نیز ابساط و گسترش نیز مواجه بوده است.

آنچنان که در تحلیل‌های صورت‌پذیرفته شرح آن رفت، شدت پراکنده‌رویی رابطه‌ی مستقیمی با فاصله از مرکز شهر شیراز دارد؛ این موضوع ضرورت اقدام‌های کنترلی در این محدوده را آشکار می‌سازد. در این رابطه نه تنها تجدیدنظر در برنامه‌های توسعه‌ی شهری، بلکه تدوین برنامه‌های راهبردی توسعه‌ی فضایی منطقه‌ای با هدف پیش‌گفته نیز ضروری به نظر می‌رسد. بررسی عوامل اثرگذار بر وقوع پدیده‌ی پراکنده‌رویی در منطقه‌ی کلان‌شهری شیراز، به عنوان ششمین کلان‌شهر کشور ایران، گویای آن است که برخلاف بسیاری از تجارب مرور شده به‌ویژه در بستر

در پیرامون شهر و به صورت جهش قورباغه‌ای اتفاق می‌افتد) به سمت سیاست‌های بازآفرینی نواحی رها شده^۲ و نیز بافت‌های فرسوده‌ی درون‌شهری که از بهترین موقعیت دسترسی و نیز زیرساخت‌های خدماتی- ارتباطاتی برخوردارند در اولویت قرار دارد. در این راستا توجه به نظریه‌های توسعه‌ی پایدار، شهر فشرده^۳، رشد هوشمند^۴، مدیریت رشد^۵ و نوشهرگرایی^۶ می‌تواند مثمر ثمر واقع شود؛ چراکه بیشتر ابعاد کالبدی و فضایی را در رویارویی با پراکنده‌رویی شهری در دستور کار قرار می‌دهند. اگرچه ممکن است رهیافت‌های مذکور به لحاظ بستر زمان و مکان متفاوت از یکدیگر به نظر رستند؛ اما واضح است که در مجموع به لحاظ محتوا بر توسعه‌ی مجدد^۷، توسعه‌ی میان‌افرا^۸، اختلاط کاربری‌ها^۹، افزایش تراکم^{۱۰} و توسعه‌ی حمل و نقل محور^{۱۱} تأکید دارند. در این میان رهیافت رشد هوشمند به لحاظ اجرایی دارای تجربیات بیشتری نسبت به راهکارهای دیگر بوده و الزامات اجرایی بیشتر و مستندتری را در اختیار قرار می‌دهد و نیز عملاً در قالب کدهای هوشمند بر توسعه‌ی حمل و نقل محور (TOD)، توسعه‌ی محلات سنتی^{۱۲} (TND)، انتقال و خرید حق توسعه^{۱۴} (TDR، PDR) و توسعه‌ی خوش‌های^{۱۵} (CLD) تأکید دارد. موارد و راهکارهای نام برده موضوعات مفصلی را شامل می‌شود که در دستور کار سایر پژوهش‌ها قرار داشته و ضروری به نظر می‌رسد.

زمین و مسکن از طریق افزایش سرانهی مصرف زمین خود یکی از عوامل اثرگذار بر وقوع این پدیده به شمار می‌رود. عوامل دیگری نیز در وقوع این پدیده در منطقه‌ی کلان‌شهری شیراز اثرگذار بوده‌اند که از جمله‌ی آن می‌توان به اتومبیل‌گرایی اشاره کرد که باعث توسعه‌ی شهری مبتنی بر اتومبیل و افزایش طول شبکه‌های ارتباطی و در نهایت تحریک پراکنش شهری در نواحی ارزشمند طبیعی و روستایی پیرامون شده است. از این‌رو توجه به الگوهای توسعه‌ی محله‌محور، توسعه‌ی مبتنی بر حمل و نقل عمومی و توسعه‌ی پیاده‌محور باید در دستور کار برنامه‌های توسعه‌ی شهری قرار گیرد.

واضح است که برنامه‌ریزی رویارویی با این پدیده در منطقه‌ی کلان‌شهری شیراز تنها از طریق راهکارهای مرسومی همچون افزایش تراکم ساختمنی و توسعه‌ی میان‌افزا^۱ و درنتیجه کاهش سرانهی مصرف زمین میسر نخواهد شد. بلکه مستلزم درنظرگرفتن عوامل مختلفی به شرح عوامل مستخرج از مدل تجربی و لحاظ کردن تقدم و تأخر میان آن‌ها در اولویت‌های برنامه‌ای و تخصیص منابع و بودجه است. در این رابطه با توجه به مدل تجربی برازش یافته، به نظر می‌رسد اولویت‌دهی به سیاست‌های جذب طبقه‌ی خلاق و تدارک زیرساخت‌ها و خوش‌های فعالیتی دانشی نیز از این حیث که منجر به گزینش ساکنانی با مسؤولیت‌پذیری محیط‌زیستی خواهد شد اثربخش تلقی می‌شود. از سوی دیگر سیاست‌های سال‌های اخیر دولت مبنی بر احداث کانون‌های سکونتی ارزان‌قیمت در زمین‌های ارزان پیرامون شهری منجر به هدایت و جلب ساکنان کم‌درآمد شهرها و روستاهای هم‌جوار به سمت نواحی پیرامونی و درنتیجه تشدید تغییر کاربری زمین‌های باغی و کشاورزی پیرامونی شده است. لذا توقف و یا هدایت برنامه‌ریزی‌های تأمین مسکن اقشار کم‌درآمد از مسکن مهر (که عموماً

2-Brownfield regeneration

3-Sustainable development

4-Compact city

5-Smart growth

6-Growth management

7-New urbanism

8-Renovation

9-Infill development

10-Mix land use

11-Density

12-Transit Oriented development (TOD)

13-Traditional neighborhood development (TND)

14-Transfer development right (TDR), purchase development right (PDR)

15 - Cluster land development (CLD)

The Brookings Institution Center on Urban and Metropolitan Policy.

- Galster, G., Hanson, R., Wolman, H., Coleman, S., & Freihage, J. (2001). Wrestling sprawl to the ground: defining and measuring an elusive concept. *Housing Policy Debate*, 12(4), 681-717.
- Geo-Kommunikation, L. G (2000-2002). Lexikon der Geowissenschaften. Berlin: Heidelberg.
- Glaeser, E., Kahn, M., & Chu, C. (2001). Job sprawl: employment location in U.S. metropolitan area. Washington, DC: The Brookings Institution.
- Harvey, R.O; Clark, W.A.V. (1965). The nature and economics of urban sprawl. *Land Economics*, 41(1), 1-9.
- Herold, M., Hemphill, J., Dietzel, C., & Clarke, K(2005). Remote sensing derived mapping to support urban growth theory. Proceedings of the ISPRS joint conference 3rd International Symposium Remote Sensing and Data Fusion Over Urban Areas, and 5th International Symposium Remote Sensing of Urban Areas (URS 2005), March 14–16. Tempe, AZ, USA.
- Jaeger, J., Bertiller, R., Schwick, C., Cavens, D., & Kienast, F. (2010). Urban permeationof landscapes and sprawl per capita: new measures of urban sprawl. *Ecological Indicators*, 10(2), 427-441.
- Jenks, M & ,Burgess, R. (2000). Compact Cities: Sustainable Urban Forms for Developing Countries .Taylor & Francis e-Library.
- Kahn, M. (2001). Does sprawl reduce black/white housing consumption gap? *Housing Policy Debate*, 12, 77-86.
- Leser, H., & Huber-Frohli, J. (1997). Diercke-Worterbuch allgemeine Geographie. In H. Leser,(P.1037).Munchen: estermann, Braunschweig, & Deutscher Taschenbuch Verlag.
- Moe, R. (1999). The Sprawling of America – Federal Policy Is Part of the Problem; Can It Be Part of the Solution? Washington, D.C.: 22 January address to the National Press Club.
- Nelson, A. (1999). Comparing states with and without growth management: Analysis based indicators with policy implications. *Land Use Policy*, 16, 121-127.
- Nelson,A,& Duncan,J (1995). Growth management principles and practices. Chicago: The American Planning Association.
- Peiser, R. (1989). Density and urban sprawl, *Land Economics*, 65, 193-204.
- Pendall, R. (1999). Do land-use controls cause sprawl? *Environment&Planning*, 26(4), 555-571.
- Plater-Zyberk, D. (2009). Sprawl Repair SmartCode Module. Florida: The Center for Applied Transect Studies (CATS).

منابع

- بروزگر، زهرا (۱۳۹۱). شهرنشینی و تأثیرات آن بر امنیت غذا، آب و انرژی در ایران، نمونه موردی: شهر شیراز. *فصلنامه برنامه‌ریزی منطقه‌ای*، ۵، ۵۳-۶۴
- مرکز آمار ایران. (۱۳۹۵-۱۳۳۵). سامانه سالنامه آماری شهرستان شیراز. [Online]. <https://www.amar.org.ir/default.aspx>.
- مهندسان مشاور شهر و خانه (۱۳۸۸). بازنگری طرح جامع شهر شیراز، جلد اول و سوم. محل انتشار: وزارت مسکن و شهرسازی.
- Akademie fur Raumforschung und Landesplanung. (1970). Handworterbuch der Raumforschung und Raumordnung (Vol. 3). Hannover: Gebruder Jarnecke Verlag.
- Al Gore. (1998, december). Speech to Democratic Leadership Council Annual Conference. Retrieved from website of the Center for New Urbanism: www.cnu.org/inthenews.html
- Batty, M., Xie, Y., & Sun, Z. (1999). Modeling urban dynamics through GIS-based cellular automata. *Computers, Environment and Urban Systems*, 23(3), 205-233.
- Beck, R., Kolankiewicz, L., & Camarota, S. (2003). Outsmarting smart growth: Population growth, immigration, and the problem of sprawl. Washington, DC: Center for Immigration Studies.
- Bhatta, B. (2010). Analysis of Urban Growth and Sprawl from Remote Sensing Data. (S. Balram, & S. Dragicevic, Eds.) Berlin Heidelberg: Springer.
- Burchell, R., & Galley, C. (2003). Projecting incidence and costs of sprawl in the United States. *Transportation Research Record*, 1831, 150-157.
- Cheng, J., & Masser, I. (2003). Urban growth pattern modeling: a case study of Wuhan city, PR China. *Landscape Urban Plan*, 62, 199–217.
- Ermer, K., Mohrmann, R., & Sukopp, H. (1994). Stadt und Umwelt (Vols. 12 des Handbuches “Umweltschutz – Grundlagen und Praxis”). (K. Buchwald, & W. Engelhardt, Eds.) Bonn: Economica Verlag.
- Ewing, R. (1997). Is Los Angeles-style sprawl desirable? *American Planning Association*, 63(1), 107-126.
- Ewing, R., Pendall, R., & Chen, D (2002). Measuring Sprawl and Its Impacts. Washington: Smart Growth America.
- Fulton, W., Pendall, R., Nguyen, M., & Harrison, A. (2001). Who Sprawls the Most? How Growth Patterns Differ Across the US. Washington, DC:

- Siedentop, S., & Fina, S. (2012). Who sprawls most? Exploring the patterns of urban growth across 26 European countries. *Environment and Planning*, 44, 2765 - 2784.
- Sierra Club. (1999). *The dark side of the American Dream: The costs and consequences of sunburban sprawl*. San Francisco: CA.
- Sudhira, H., Ramachandra, T., & Jagadish, K. (2004). Urban sprawl: metrics, dynamics and modelling using GIS. *International Journal of Applied Earth Observations and Geoinformation*, 5(1), 29-39.
- Terzi, F., & Bolen, F. (2011, January). The Potential Effects of Spatial Strategies on Urban Sprawl in Istanbul. *Urban Studies*, 49(6), 1229–1250.
- Torrens, P., & Alberti, M. (2000). Measuring sprawl. Centre for Advanced Spatial Analysis, University College London. University College London: Center for Advanced Spatial Analysis.
- Tsai, Y. (2005). Quantifying urban form: compactness versus sprawl. *Urban Studies*, 42, 141-161.
- USHUD. (1999). *The state of the cities: Third annual report*. Washington, DC.: US Department of Housing and Urban Development.
- Wilson, E., Hurd, J., Civco, D., Prisloe, S., & Arnold, C. (2003). Development of a geospatial model to quantify, describe and map urban growth. *Remote Sensing of Environment*, 275-285.
- Yang, X., & Lo, C. (2003). Modelling urban growth and landscape changes in the Atlanta metropolitan area. *International Journal of Geographical Information Science*, 17, 463–488.